

»Jeg håber, at de en dag vil være stolte«

Navids forældre forstod ikke, hvorfor han ville studere det land, de flygtede fra. Siden har de lært at sætte pris på hans valg. Nu drømmer Navid om at læse højt af persisk poesi for sin mor.

→ *Side 36*

COPENHAGEN SUMMER UNIVERSITY

VIDEN OG NYE MULIGHEDER

**Intensive sommerkurser for dig, der vil styrke
din faglige profil og skabe netværk**

For mere information og tilmelding:

W

COPENHAGENSUMMERUNIVERSITY.DK

KØBENHAVNS
UNIVERSITET

2022 står i videnskabens tegn

☀ Jeg er ret begejstret for, at FN har udråbt 2022 til videnskabsår. For i en verden, der i de senere år har været tyngt af bevægelser som den højreekstreme sammensværgelsesbevægelse QAnon og en tidligere amerikansk præsident, der »har set, at desinfektionsmiddel slår coronavirus ihjel på et minut«, så har verden brug for viden.

Visionen for »Videnskabsår2022« er at bidrage til befolkningens almindelse ved at bringe videnskab i øjenhøjde og skabe fokus på nye og eksisterende aktiviteter via forundring og nysgerrighed. Det er lige i DM's ånd. For vi arbejder for, at viden kommer i spil inden for alle samfundsområder, og at videns positive betydning for samfundsudviklingen fremmes.

Det passer også til, at DM i 2022 sammen med fagforeningerne JA og DSL lancerer »BIO« som et nyt fagligt mødested og hjemsted for alle med grønne fagligheder, interesser eller ambitioner. Når vi har brug for nye, grønne løsninger overalt i samfundet, skal vi samles på tværs af fagligheder og få den livsnødvendige viden til at spire. Vi ser et kæmpe potentiale i, at alle vores fælles medlemmer, som til daglig ofte arbejder side om side, komplementerer hinanden og bringer ny viden i spil.

Det er selvfølgelig soleklart, at der vil være spændinger og interessekonflikter inden for fx landbrug og miljøorganisationer. Men hvis vi ikke tør sætte de forskellige synspunkter og interesser sammen, får vi ikke skabt nye erkendelser og løsninger. BIO er åben for alle medlemmer, der arbejder med, for eller i naturen og det grønne felt. Jeg håber, at I, der har interesse inden for området, tager godt imod det.

Det er uhyre vigtigt, at vi får alle relevante fagligheder i spil, når det gælder grøn omstilling. Og vi skal holde os for øje, at de menneskeskabte klimaforandringer skal begrænses mest muligt.

Vi skal ændre vores adfærd, hvilket realistisk nok kun sker bredt, hvis man gør de grønne valg attraktive og giver økonomiske incitamenter via CO₂-afgift. De grønne

valg må gerne være de oplagte valg. Vi skal udvikle nye grønne brændstoffer til fremtidens transportformer, udvikle sunde og nærende plantebøffer til middagsbordet og nye bæredygtige materialer, som vores tøj i fremtiden skal fremstilles af for ikke at tære for meget på klodens ressourcer. I alle de virksomheder er der brug for alle fagligheder, fra kemikere og biologer til it-projektstyring til kommunikationsfolk og personer med humankendskab.

Der er kæmpe efterspørgsel efter alle DM's medlemmer inden for alle felter, og en tredjedel af de privatsatte medlemmer bliver jævnlige headhunted til nye stillinger. Det er skønt, at medlemmerne er eftertragtede, og det giver også gode muligheder for dem, der har stået uden for arbejdsmarkedet.

Imens FN udråber 2022 til videnskabsår, skærer politikerne dog ned på uddannelse og forskning gennem en uigennemtænkt regionaliseringsaftale. Det er et kæmpe paradoks! For vi har brug for langsigtet investering og stabilitet, fordi nye erkendelser og opdagelser sjældent kommer, uden at man har skabt nogle stærke miljøer forud, hvor der er tid og plads til at tænke nyt.

Jeg håber, at 2022 reelt kommer til at stå i videnskabens tegn og bliver året, hvor vi bidrager til at omdanne solid viden inden for alle felter til løsninger på samfundets største udfordringer. ▀

Hovedbestyrelsen for DM

FORMAND

Camilla Gregersen

DM KULTUR OG MEDIER

Anders Dalsager
Vibeke Knöchel
Christensen

DM OFFENTLIG- STATSANSATTE OG AC-TAP

Anne Bisgaard Pors

DM - KOMMUNER OG REGIONER

Sune Bach

DM UNIVERSITET

Olav Wedege
Bertelsen
Janne Gleerup
Thomas Vils Pedersen

DM UNDERVISERE

Jimmy Krab
Tommy Dalegaard
Madsen

PRIVATANSAT- TES FÆLLESLISTE- FREM TIDENS AR- BEJDSMARKED

Bjarke Friborg

LIGE-LISTEN

Julia Bjerre Hunt

DM LEDER

Anne-Mette Wehmüller

DM STUDERENDE

Malte Kolze
Tom Weinreich

Matthæus-effektens modgift

☀ Er der noget, vi danskere elsker mere end at flagellere os selv for janteloven?

»Det er så typisk Danmark«, siger vi til fester og på Facebook og under Løvens Hule, »at vi ikke under andre succes«. Bemærkningen falder altid med en slet skjult stolthed som en nydelsesrig selvpinsel, fordi vi med de samme ord får understreget, hvor særlige vi danskere er. Hvis det bliver for hårdt at tale sig selv ned, kan vi hurtigt hive *hyggen* frem som endnu et eksempel på noget enestående dansk – som om vi aldrig har været en tur i Sverige eller Norge. Og så er der jo altid evnen til ironi, der er helt enestående blandt danskere, ikke sandt?

Think again. Vi har fået tre udenlandske akademikere, der bor og arbejder i Danmark, til at dele deres syn på den danske arbejdsplads (s. 43). Det er et tankevækkende blik på danskheden fortalt i kærlige, men kontante

vendinger. Danskere er *entitled*, siger en amerikaner, vi fornærmer minoriteter og kalder det en spøg bagefter. En bulgarsk projektleder undrer sig. Hvorfor er det egentlig, at akademikere her i landet bliver set som unyttige bureaukrater, når alle dem, hun selv møder, knokler og er dybt professionelle?

I dette nummer undersøger vi *forskelligheden* – i uddannelse, i faglighed, i livet. Vi har mødt Navid, der ved at læse persisk på universitetet trodsede sine iranske forældres forventninger og med det forandrede både sit eget og deres syn på det gode liv (s. 36). Og vi taler med Gheb, der er flygtet fra Eritrea med sine eksamenspapirer i tasken og trods en spritny kandidatuddannelse fra DTU ikke bliver kaldt til én eneste jobsamtale (s. 50).

Vi kommer også omkring forskellighed i faglighed, der kan skabe ny indsigt i kendte fænomener, hvis vi er åbne for det. Økonomiprofessor Mogens Fosgerau har brugt matematikkens metode til at sætte fænomenet diskrimination på formel (s. 54). »Jeg underkender på ingen måde de mere kvalitative tilgange til diskrimination. De kan også noget. Men for nogle kan det næsten virke ubehageligt, at man gør et emne som diskrimination til noget konkret og

håndgribeligt, og det synes jeg er forkert«.

Selv forsøger vi at gå anderledes til værks med en 10 sider lang tegnet reportage fra socialpsykiatrien (s. 24). »Kan en geolog håndtere skrøbelige mennesker?« lyder det indledende spørgsmål i fortællingen om Christina Færch-Jensen, der i en alder af 47 år står til førtidspension, men får vendt skuden, da hendes ideer og erfaringer bliver taget alvorligt – også selv om de ikke passer ind i det konforme.

Forskelligheden er imidlertid svær at se i vores opgørelse over landets mest citerede eksperter (s. 14). For andet år i træk er kvinderne påfaldende fraværende på listen med blot 7 repræsentanter på top-50, mens sølle 2 humanister har sneget sig med. Selvfølgelig har corona skabt en naturlig efterspørgsel efter sundhedsfaglig viden, der derfor dominerer vores optælling, men listen er alligevel overvældende ensartet.

Det er Matthæus-effekten, mener professor Vincent F. Hendricks: »Når blikket bliver rettet ét sted hen, og politikerne og medierne samler trenden op, så taler vi alle mere og mere om det. Det kan være et problem, fordi det sender andre fundamentale dagsordener på orlov. Det er jo eksempelvis ganske påfaldende, hvor fraværende klimaforskerne er«.

DM Akademikerbladet

Peter Bangs Vej 30
2000 Frederiksberg
Telefon 38 15 66 00 (kl. 10-16)
www.akademikerbladet.dk
akademikerbladet@dm.dk

Al henvendelse vedr.
abonnement og
adresseændring:
38 15 66 00
(spørg efter
medlemsafdelingen).
Abonnement på DM
Akademikerbladet
koster 225,50 kr. per kvartal.

DM Akademikerbladet
har redaktionel frihed

Redaktion:

Troels Kølln,
konstitueret ansvarshavende
redaktør
tko@dm.dk

Benedicte Borelli,
konstitueret digital redaktør
beb@dm.dk

Martin Ejlertsen,
journalist
me@dm.dk

Pernille Siegumfeldt,
journalist
psi@dm.dk

Thomas Böttcher,
journalist
tb@dm.dk

Anna Dalsgaard,
journalist
ada@dm.dk

Laura Skelgaard Paulsen,
journalistpraktikant
lsp@dm.dk

Sidse Rølle Jakobsen,
sekretær
srj@dm.dk

Direkte telefon:
38 15 66 52

annoncer:
Dansk Mediatorforlyng ApS
Elkjærvej 19, st.
8230 Åbyhøj
Tlf. 70 22 40 88

Design og produktion:
OTW A/S · www.otw.dk

Forsidefoto:
Sara Galbiati

Oplag:
37.700 eksemplarer

ISSN 2597-2227
Kontrolleret af
Danske Mediers Oplagskontrol

Kontrolleret oplag:
39.503 i perioden
1.7.2020-30.6.2021

Produktionsplan:

Nr. 2/2022
Udkommer:
Fredag den 1. april

Deadline tekst- og
stillingsannoncer:
Fredag den 18. marts

Deadline debat:
Mandag den 21. marts

Nr. 3
Udkommer:
Fredag den 17. juni

Deadline tekst- og
stillingsannoncer:
Torsdag den 2. juni

Deadline debat:
Tirsdag den 7. juni

DANSKE MEDIERS
OPLAGSKONTROL

541-004
TRYKSAG

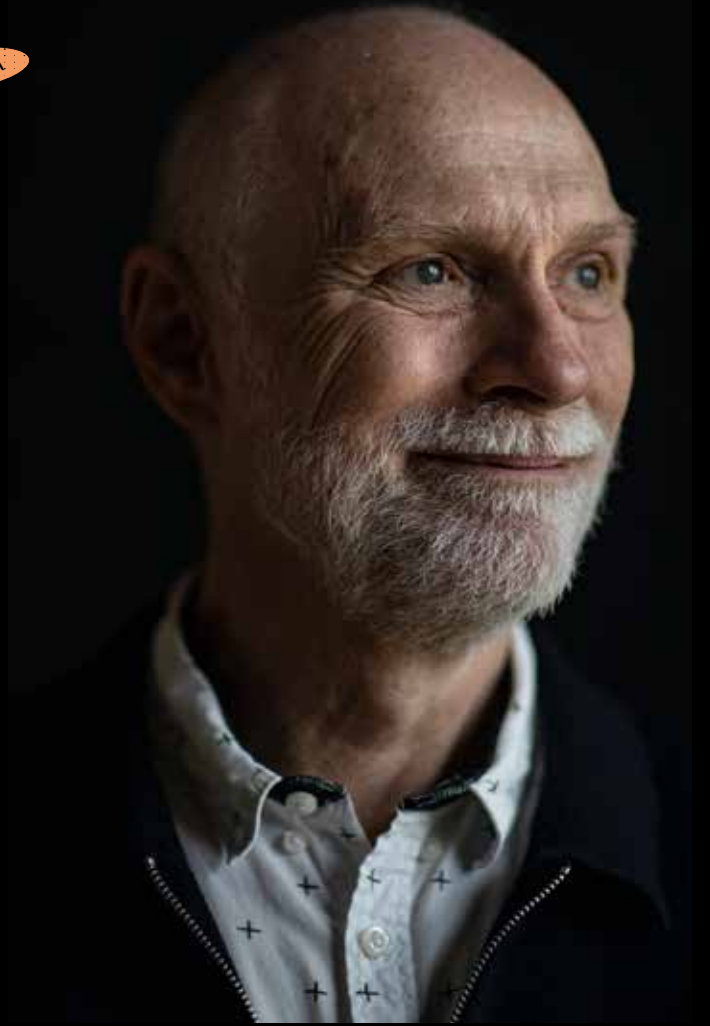
14

TEMA

TOP-50:

Her er landets mest eftertragtede eksperter

30 sundhedseksperter, to humanister, syv kvinder. Dyk ned i Akademikerbladets liste over de mest citerede eksperter i medierne i 2021.

Faste formater

- 03 Leder
- 04 Redaktørens kommentar
- 08 Noteret
- 57 Spørg om pension
- 58 Nyt job

Artikler

- 06 Faglige fronter: Startkomma eller ikke startkomma?
- 16 Matematiker på vej på pension blev mediernes favorit i 2021
- 36 Navid traf et utraditionelt valg. Han valgte en humanistisk uddannelse
- 50 Smuglet gennem Sahara med eksamenspapirer i tasken
- 54 Nyt studie sætter diskrimination på formel

10

Banker betaler for eliteforskning
Forsker fik 810.000 kr. i kontant bonus for at få udgivet tre videnskabelige artikler i fine tidsskrifter. Pengene kom fra bankernes interesseorganisation.

22

Grøn pendling
Vil en skattefri bonus på 4.500 kr. om året få dig til at droppe bilen til arbejde og i stedet cykle eller tage toget? Det håber de på i Frankrig, og danskerne ønsker det samme herhjemme.

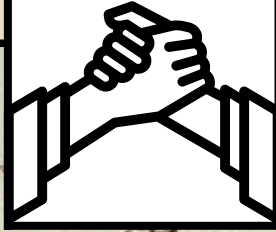
24

Mod på livet
Kan en geolog håndtere skrøbelige mennesker? Christina gik ned under sit speciale, men vendte tilbage otte år senere for at ruske op i det socialpsykiatriske system.

43

Kærlig kritik
Skjulte hierarkier, intense julefrokoster og afslappede mødetider. Vi har bedt tre udenlandske akademikere fortælle om deres møde med den danske arbejdsplads.

Startkomma eller ikke startkomma?

Der findes to anerkendte kommaregler. I den ene sætter man startkomma, i den anden gør man ikke.

Langt de fleste sætter startkomma, men Dansk Sprognævn anbefaler, at man lader være.

Danskerne har generelt svært ved at sætte korrekt komma, og det gør det ikke nemmere, at der er to kommateringsystemer at vælge imellem. Det siger to sprogfolk, der hver især arbejder med henholdsvis at sprogtrette tekster og undervise i sprog, herunder kommatering.

Men hvad vi så skal vælge – det er de helt uenige om.

Jan Billund

Opgavekorrektur.dk og lektor ved Kolding
Gymnasium. Anbefaler startkomma.

Næsten alle sætter startkomma

»Realiteten er, at stort set alle bruger startkomma. Det er det, man læser i medier og offentlige tekster. Vi løser blandt andet opgaver for kommunikationsbranchen og forskere på universiteterne, og vi oplever aldrig, det er på tale at bruge andet end startkomma. Og når alle tekster, man læser, bruger startkomma, så bliver det en forstyrrende faktor, hvis en tekst pludselig ikke har det.«

Startkomma er nemmere at lære

»Jeg mener, det traditionelle komma pædagogisk er nemmere at have med at gøre. Reglen med kryds og bolle og komma omkring alle sætninger er nemmere at forklare eleverne end regler for, at de nogle gange skal sætte komma foran ledsætninger og andre gange ikke. Det finder eleverne forvirrende, og de har ikke tilstrækkelig sprogforståelse til at gennemskue det semantiske argument for ikke at sætte startkomma. Kryds og bolle-metoden er ikke fejlfri, men den er let at forklare, og følger man den, når man rigtig langt med sin kommatering.«

Sætninger med startkomma er nemmere at læse

»Jeg kender godt argumentet, at startkommaet kunstigt adskiller sætningsdele, der semantisk hænger sammen. Min praktiske oplevelse er bare, at det er svært at læse tekster uden startkomma. Kommaerne tilfører sproget struktur og bidrager til at hierarkisere sætningens dele. Jeg mister overblikket i store sætningskomplekser, hvis startkommaet mangler.«

Jane Hansen

Cand.mag., administrerende direktør i Danske
Sprogseminarer. Anbefaler at undlade startkomma.

Startkomma er sværere at lære

»Jeg underviser meget i kommatering, og min oplevelse er at startkommaer er meget svære at sætte. Mange af mine kursister kan simpelthen ikke se hvor ledsætningen er, og det er der jeg ser flest kommaføj. Kryds og bolle-metoden er ikke altid nok. Tag en sætning som: Godt at du kom. Der skal være startkomma hvis man vælger at sætte det. Der er en masse læring i det med ledsætninger, som folkeskolelærere ofte ikke har fat i.«

Startkomma adskiller sætninger, der hører sammen

»Hvis man ikke sætter startkomma, hænger en sætning bedre sammen rent meningsmæssigt. For eksempel sætningen: Kender du ham som går der. Et startkomma her vil bryde genstandsleddet op. Man hører det også når man siger sætningen højt. Man vil ikke naturligt holde pause der hvor man sætter startkommaet. Så i forhold til højtlesning giver startkommaet ikke mening.«

Andre lande sætter ikke startkomma

»Det er mærkeligt at de fleste sætter startkomma, for vi er vant til at læse udenlandske tekster hvor der ikke er startkomma. I Tyskland bruger man det, men ikke i England, Frankrig og så videre. Jeg kender nogle lærere i Sverige der er overraskede over at vi bruger så meget tid på at undervise i komma. Det har de ikke behov for, for de sætter ikke startkomma, og de har færre fejl.«

Kontante medlemsfordele: Få 15 % rabat på vores kurser, uddannelser og sprognetværk

Uddannelse betaler sig!

Det har altid kunnet betale sig at blive klogere. Men nu kan du se besparelsen sort på hvidt. Som medlem af DM får du nemlig 15 % rabat på alle vores kurser, uddannelser og Sprognetværk.

Kurserne varer en eller to dage, hvorimod uddannelserne strækker sig over et par måneder.

Vi tilbyder desuden onlinekurser i kommatering, korrekturlæsning og juridisk engelsk.

Sprognetværket mødes fire gange om året til foredrag og middage.

Alle aktiviteter finder sted i København og/eller Århus.

Læs mere om det hele på sprogseminar.dk.

Udvalgte kurser i 2022

Dansk korrekturlæsning

4.-5. april 2022, København eller 27.-28. april 2022, Århus
Normalpris: 8.495 kr. **Din pris: 7.220,75 kr.**

Moderne oversættelse og dens hjælpemidler

5. og 12. maj 2022, København
Normalpris: 8.995 kr. **Din pris: 7.645,75 kr.**

Engelsk tekstredigering

9. maj 2022
Normalpris: 4.495 kr. **Din pris: 3.820,75 kr.**

Udvalgte uddannelser i 2022

Dansk korrekturlæseruddannelse – grundlæggende

24. marts-1. juni 2022, København
Normalpris: 18.500 kr. **Din pris: 15.725,00 kr.**

Engelsk korrekturlæseruddannelse (fjernforløb)

23. marts-1. juni 2022
Normalpris: 11.500 kr. **Din pris: 9.775,00 kr.**

Udvalgte foredrag i Sprognetværket 2022

Open-minded or backward-looking? – The Danish paradox

Emma Hopkins, britisk ambassadør i Danmark

Tal ordentligt! – om sprogsnobberi og definitionsmagt over sprog

Adrian Hughes, radiovært, journalist, Danmarks Radio

Tilmeld dig på www.sprogseminar.dk.
Priserne er ekskl. moms.

Noteret

Ny læreruddannelse – balladen er begyndt

Bedst som bølgerne efter den store reform så småt har lagt sig, blæser det nu igen op om folkeskolen. En udviklingsgruppe nedsat af undervisningsministeren er kommet med en række anbefalinger til en ny læreruddannelse, der er »mere ambitiøs og intensiv med flere timer, krævende og professionsrettede prøver og mødepligt på 1. år«.

Det er imidlertid – igen – dannelsesspørgsmålet, der skaber diskussion. Keld Skovmand, seniorforsker ved UCL, og Lene Tanggaard, rektor ved Designskolen Kolding, er vrede over, at udviklingsgruppen vil afskaffe hovedområdet »Kristendomskundskab, livsoplysning og medborgerskab«. Hermed mener de, at almindelsen tages ud af uddannelsen. »I stedet introduceres komisk-kluntede konstruktioner som professionsdannelse, lærerfaglig dannelse, praktisk-pædagogisk dannelse (...). Her er der intet alment menneskeligt i dannelsen længere. Lærerfaglig specialisering er trådt i stedet«, skriver de i en kronik.

Nej nej, tværtimod – dannelsen styrkes, lyder svaret fra udviklingsgruppen.

Staten er skiderig

Som dansker sidder det sådan lidt i baghovedet, at der nok ikke er råd. Omprioriteringsbidrag, uddannelsesdimensionering, underbemanning på sundhedsområdet, besparelser på velfærdsydelse.

Og med coronapandemi, en masse sygedage og udgifter til test og vacciner – ja, så må det da stå helt skraldt til.

Men sådan hænger verden bare ikke sammen – tværtimod. Statskassen kunne i 2021 konstatere et samlet overskud på 110,5 milliarder kroner! Samtidig faldt statsgælden til det laveste niveau siden 2009. »Det er heeeellltt vildt«, tweetede Frederik I. Pedersen, cheføkonom i 3F.

Intet er dog så godt, at det ikke er skidt for noget. Den buldrende økonomi får nogle økonomer til at tale om behovet for at sætte bremse på finanspolitikken. Som en lukket slikbutik, når man lige har fået lompepenge.

10

Ledighedsprocent for magistre i maj 2020

Foto: Folketager/Stein Bogaard

»Den skader universiteterne, den går ud over de studerende, og man opnår ikke det, man vil med aftalen.«

Tidligere forsknings- og uddannelsesminister Tommy Ahlers om udflytningsaftalen (Berlingske)

6,1

Ledighedsprocent for magistre i november 2021

Dronningen overgiver sig til videnskabelig konsensus

Ved de senere nytårstaler har det ikke skortet på ros og smiger til videnskaben fra rigets to store ledere, Mette og Margrethe. Sidste år formåede Mette Frederiksen i sin nytårstale at udråbe et »længe leve« for både forskningen og videnskaben. Ved dette årsskifte var det Dronning Margrethe, der udtrykte en »særlig tak« til forskerne. Et par sætninger senere fik hun understreget, at »videnskab og teknik kan hjælpe os til at nå målene for klimaneutralitet og bæredygtighed«.

Udmærkede ord fra vor gode dronning, men hun skyldte også lidt på den konto. I april 2020 var hendes budskab nemlig, at vi som samfund ikke skal »panikke« over klimaforandringerne, som hun i øvrigt ikke følte sig »ganske overbevist om« er menneskeskabte.

Udtalelserne faldt i forbindelse med et stort interview i Politiken.

Nå ja, man har lov til at blive klogere. Og mon ikke nytårstalen var udtryk for, at det er tilfældet for regenten.

Nyt job?

Tag del i mulighederne

Se de ledige stillinger her

www.naalakkersuisut.gl/da/Naalakkersuisut/Job/Ledige-stillinger

Genialt eller helt forkert? Banker sender store pengegaver i lommerne på universitetsforskere

Finanssektorens interesseorganisation forærer store kontantbeløb til forskere, der skal levere uafhængig forskning om finansiering og banker. Ikke til forskning, men til forskerne selv.

Med hele tre artikler publiceret i internationale toptidsskrifter som *Journal of Finance* var 2021 et temmelig godt år for økonomiforsker og SDU-lektor Steffen Meyer. Og ikke alene fagligt. Takket være en i dansk sammenhæng nyskabende forbindelse mellem universitetsforskning og interessevaretagelse indbragte artiklerne Steffen Meyer den nette sum af 810.000 kr.

Det fungerer således: Steffen Meyer er – som stort set alle finansieringsforskere i Danmark – såkaldt »fellow« i foreningen Danish Finance Institute (DFI), der finansieres 100 pct. af Finans Danmark, penge- og realkreditinstitutternes organisation. DFI giver rundhåndet penge videre til forskerne, når de publicerer i udvalgte tidsskrifter. Nyskabelsen er, at pengene gives som personlig belønning og altså ikke er knyttet til forskningsprojekter.

Relationen er usædvanlig, vedgår Steffen Meyer selv, men den er ikke unik. Lignende initiativer findes i fx Norge og Schweiz, fordi den internationale konkurrence om de bedste forskere inden for feltet er behård.

»Du kan også sammenligne det

med, at i USA er den gennemsnitlige løn for en adjunkt blandt førende business schools 240.000 dollars. Der har du selvfølgelig ikke de samme velfærdsgoder som i Danmark. Jeg klager heller ikke over, at jeg får mindre, og har heller ikke nødvendigvis lyst til at bo i USA«, siger Steffen Meyer.

Foruden præmieringen af sine artikler modtager Steffen Meyer årligt 200.000 kr. fra DFI bare for at forske i finansiering. Selvom pengene godt nok kommer fra Finans Danmark, så har interesseorganisationen ingen indflydelse på det arbejde, der udføres af DFI's fellows, understreger han.

»Incitamentsstrukturen er at publi-

Er det et problem, at Finans Danmark via en forening uddeler store beløb til forskere? Overhovedet ikke, mener professor i finansiering og medlem af foreningens bestyrelse Jesper Rangvid.

»I USA er den gennemsnitlige løn for en adjunkt ved et top-5-universitet 240.000 dollars«.

Steffen Meyer, lektor ved SDU

en stor del af det danske forskningsmiljø på området allerede involveret i den nyoprettede forening, der har som officiel målsætning at fremme forskning i verdensklasse. I dag er i alt 93 forskere tilknyttet DFI, hvilket med få undtagelser svarer til det samlede forskningsmiljø i finansiering og bankvæsen på danske universiteter. Af disse modtager 19 forskere et årligt fast beløb, mens i alt 40 forskere er blevet belønnet for offentliggjorte artikler på samme måde som Steffen Meyer.

Debat er forsvundet

Forbindelsen til DFI svækker forskerens troværdighed, mener Magnus Barsøe.

»Forskere skal være fuldstændig uafhængige. Man kan ikke undgå at have en lumsk mistanke om, at magtfulde Finans Danmark ønsker at lede forskere et bestemt sted hen, hvor man gerne vil have dem«, siger han og kritiserer samtidig de fem universiteter – AAU, CBS, KU, AU og SDU – der er med i ordningen.

»Det er utrolig svært for mig at forstå, at universiteterne overhovedet har tilladt en så åbenlys sammenblanding af forskningsinteresser og den finansielle sektors interesser. Det virker helt, helt forkert«, siger Magnus Barsøe.

Professor emeritus i økonomi ved CBS Finn Østrup, der har forsket i det finansielle system, er enig i kritikken. Ifølge ham er den forskningsbaserede kritiske debat om finanssektoren i forvejen nærmest forsvundet.

»Hvis man modtager et beløb fra DFI eller har sandsynlighed for at gøre det, så er det klart, at det er svært at forholde sig kritisk til finanssektoren. Relationen betyder dybest set, at universiteterne og forskerne bliver afhængige af finanssektoren, og det

vil næppe være populært for forskere at bringe denne finansiering i fare ved eventuelt at kritisere finanssektoren«, siger Finn Østrup.

Udset til at være direktør, men sagde fra

Enkelte forskere har sagt nej tak til DFI. Det gælder blandt andre AU-professor Carsten Tanggaard, der i Akademikerbladet har sammenlignet konstruktionen med en »fætter-kusine-fest«.

En anden er AU-økonomiprofessor Tom Engsted, der i 2017 var forskergruppeleder ved Aarhus Universitet og dermed tiltænkt rollen som den ene af DFI's første direktører.

»Men det blev aldrig til noget, for efter at have mødtes med folkene bag initiativet og fået indblik i de nærmere principper, politikker og organiseringen takkede jeg nej til at deltage«, siger Tom Engsted, der understreger, at han ikke har noget at udsætte på de af hans kolleger, der har valgt at deltage i DFI.

Havde han sagt ja, ville han sidste år have modtaget 200.000 kr. fra DFI for en artikel publiceret i *Review of Financial Studies*. Men ifølge Tom Engsted, der også sidder i AU's udvalg for ansvarlig forskningspraksis, fandt han det uholdbart, at Finans Danmark udpeger fem af DFI's syv bestyrelsesmedlemmer.

»Mange opfatter det som naturligt, at »de, der betaler, bestemmer musikken«. Men det er ikke i overensstemmelse med god *governance* for samarbejdet mellem universitetssektoren og eksterne bevillingsgivere. Der er i disse år meget snak om armslængdeprincippet, og det princip er brudt her«, mener Tom Engsted.

Den vurdering deles dog ikke af rektor Brian Bech Nielsen, der har underskrevet samarbejdsaftalen mellem AU og DFI. I en mail til DM Akademikerbladet påpeger han, at aftalen, der også er underskrevet af rektorer på KU, CBS og SDU, er kvalitetssikret af jurister.

»Juristerne har vurderet, at aftalen lever op til den nødvendige uafhængighed mellem sponsor og de deltagende universiteter«, skriver han i en mail til DM Akademikerbladet.

Foto: Thomas Lekfeldt/Ritzau Scanpix

cere peer-reviewed. DFI har derudover ingen som helst mulighed for at påvirke det, vi laver«, siger Steffen Meyer.

Andre er dog bekymrede.

»Tænk, hvis American Tobacco gjorde det samme. Overøste forskere med penge bare for at forske i tobak. Det er fuldstændig utænkeligt. Og alligevel er det, hvad der foregår«, siger Magnus Barsøe, der er debatredaktør på Politiken og forfatter til en kritisk bog om reguleringen af den danske finanssektor og bankernes forretningsmodel.

Da DM Akademikerbladet i 2019 afdækkede, hvordan Finans Danmark via DFI overfører kontantbeløb til universitetsforskernes private konti, var

»Tænk, hvis American Tobacco gjorde det samme. Overøste forskere med penge bare for at forske i tobak«.

Magnus Barsøe, debatredaktør på Politiken

Danske universiteter har sat troværdigheden over styr, mener Magnus Barsøe, debatredaktør på Politiken.

Foto: Sigrid Nygaard

→ Gør det indtryk på dig, at to AU-professorer problematiserer samarbejdet? »Det gør selvfølgelig indtryk. Det fremførte synspunkt deles dog ikke af alle. Et større antal forskere fra de involverede universiteter deltager således aktivt i samarbejdet. Og som sagt vurderes den etablerede governancestruktur at sikre den nødvendige uafhængighed«, skriver Brian Bech Nielsen.

Faciliterer blindhed over for danske forhold

Ifølge Finn Østrup er problemet imidlertid også, at DFI's incitamentsstruktur fremmer en blindhed over for danske forhold, fordi fokus er på internationale tidsskrifter.

»Fordi DFI giver et incitament til at publicere i internationale tidsskrifter, er danske forskere nødt til at orientere sig mod meget tekniske og matematiske abstrakte emner, som efter min mening ikke har ret meget forbindelse til virkeligheden, frem for at undersøge fx danske finansvirksomheders rådgivning af kunder. Det mener jeg er et enormt problem«, siger Finn Østrup.

Ifølge Jesper Rangvid, der er DFI-fellow, DFI-bestyrelsesmedlem og der-

udover også CBS-bestyrelsesmedlem, skal problemstillingen ses i en større sammenhæng.

»Det er rigtigt, at der er et fokus mod publicering i internationale tidsskrifter, men det har meget lidt med DFI at gøre. Forskere i det hele taget promoveres ved at publicere i internationale tidsskrifter, og det støtter DFI så op om. Men det er en helt generel problemstilling på universiteterne«, siger Jesper Rangvid.

Han påpeger, at flere finansieringsforskere takket være unikke danske registerdata faktisk netop publicerer studier baseret på danske data. Jesper Rangvid afviser blankt kritikken af, at forskere med tilknytning til DFI er for tæt på finanssektoren.

»Bestyrelsen i DFI har ikke noget konkret at gøre med, hvem der får pengene. Den del ligger hos vores Scientific Board, mens bestyrelsen mere træffer strategiske beslutninger. Og vi spiller med åbne kort. Du kan se beløbene, hvem der har fået hvad og hvornår. Jeg tror faktisk, du vil få svært ved at finde en konstruktion, hvor den private sektor er så åben som hos os«, siger han.

Modeksemplet

Ifølge Jesper Rangvid er det afgørende, at incitamentet for DFI's fellows er forskning af høj kvalitet.

»Det er 100 pct. korreleret med universiteternes ønske til forskningen. Når jeg ser på, hvad der er lavet indtil nu, synes jeg ikke, forskerne holder sig tilbage«, siger Jesper Rangvid og nævner DFI-fellow Jens Dick-Nielsens artikel fra 2021, der er blevet optaget i Journal of Finance og derfor udløser publiceringsbonus.

»Den undersøger opstramningen over for banker og de øgede kapitalkrav, som banker har brokket sig meget over. Men Jens Dick-Nielsen viser, på amerikanske data, at højere kapitalkrav ikke går ud over den brede samfundsøkonomi. Faktisk går det direkte imod det, banker har sagt. Så det er et modeksempel på hypotesen om, at DFI skulle påvirke forskerne«, siger Jesper Rangvid.

Selvom DFI's uddelinger gives uden krav om modydelser, er det imidlertid oplagt, at ydelserne kan skabe et taknemmelighedsbånd, mener sociolog og lektor ved CBS Christoph Ellersgaard, der forsker i magt og netværk.

»Det er ikke nødvendigvis sådan, at vi så uden videre ikke kan stole på den enkelte forsker, men det er et problem for det finansielle forskningsmiljø som helhed. Det er små påvirkninger, en ændring i forskningens økologi, der skubber og skubber og kan flytte helheden, fordi DFI gøder en bestemt type forskning, og det går ud over diversiteten«, siger Christoph Ellersgaard.

SDU-lektor Steffen Meyer er ikke bange for, at han selv bliver påvirket af de mange penge fra DFI.

»Jeg vil ikke virke arrogant, men DFI-pengene ændrer intet for mig. Jeg får ikke mine data fra Finans Danmark, og hvis jeg i min forskning opdagede, at banker udviste bedragerisk adfærd, ville jeg da se det som en vigtig opdagelse. Jeg ser kun på det, der er interessant fra et forskningsperspektiv, og oplever ikke noget pres for at tale nogen efter munden«. ▀

SÅDAN PLEJEDE VI IKKE AT GØRE

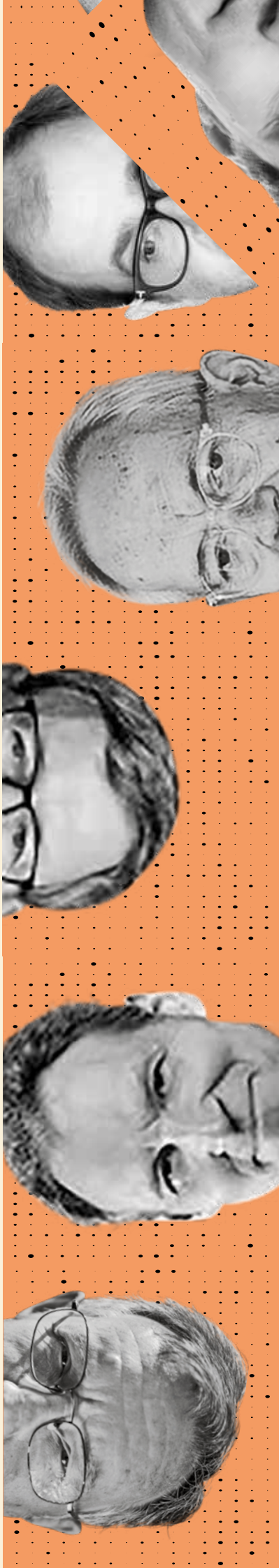
I 2020 udgjorde andelen af vedvarende energi i danskernes elforbrug 80 pct. Det er lykkedes, fordi vi har gjort, som vi ikke plejede. Svaret blæste bogstavelig talt i vinden. Udviklingen skete ikke natten

over, men ved at lægge vores praktiske erfaringer og ny viden ovenpå hinanden – igen og igen. **Læs mere om efteruddannelser, der udfordrer status quo på hd.cbs.dk**

TOP

TOP

30 sundhedseksperter, 2 humanister, 7 kvinder. Dyk ned i DM Akademikerbladets liste over landets mest citerede eksperter i medierne i 2021 – et år, hvor det blev cementeret, at dyb faglig viden har fået en renæssance i samfundsdebatten.

Matematiker på vej på pension blev mediernes favorit i 2021

68-årige Viggo Andreasen var egentlig begyndt at drosle ned, da en avis ringede til ham for første gang i karrieren. I stedet blev matematikeren fra RUC mediernes vigtigste ekspertkilde fra forskningens verden i 2021. Det fremgår af en top-50-opgørelse, som Infomedia har udarbejdet for DM Akademikerbladet.

Det kræver en pandemi at gøre en lektor i teoretisk matematik til et kendt ansigt i landets dagligstuer.

Viggo Andreasen havde aldrig i sin 36 år lange karriere talt med en journalist om sit arbejde, da telefonen på RUC begyndte at ringe i februar 2020.

I starten var det kun et par opkald om ugen, men i løbet af 2021 gik det lettere amok på den 68-årige lektors kontor. Og interessen for hans forskningsfelt, matematisk epidemiologi, er ikke aftaget siden.

»Jeg taler med flere forskellige medier i flere timer hver dag. Jeg svarer alle, der kontakter mig, hvis det overhovedet er muligt. Om morgenen er det typisk radiostationer, der har bud efter en analyse. I løbet af formiddagen ringer aviserne og nyhedsbureauerne for en kommentar – og ofte bliver jeg også interviewet til tv om aftenen«, siger Viggo Andreasen.

Otte medieoptrædender om dagen

Han skjuler det godt bag en mild og imødekomende facade og et tilbud om at hente formiddagskaffe i en

halvtom kantine en grå og våd formiddag på RUC. Men i lighed med flere af sine kolleger føler lektoren sig en anelse tyndslidt på vej ind i pandemiens tredje år. Det er ikke uden grund. Hver eneste dag i 2021 optrådte Viggo Andreasen som ekspertkilde i diverse medier mere end otte gange. Med sammenlagt 2.934 interview på web, print, i radio og på tv blev han den tredje mest citerede ekspert og den hyppigst citerede universitetsforsker herhjemme sidste år.

Det fremgår af en top-50-opgørelse over de mest benyttede ekspertkilder, som Infomedia har udarbejdet for DM Akademikerbladet. Opgørelsen viser, at 30 ud af de 50 hyppigst citerede ekspertkilder i 2021 var sundhedsfaglige eksperter og forskere fra universiteter, styrelser og hospitaler.

Vigtige lærepenge for både forskere og journalister

Søren Brostrøm toppede også DM Akademikerbladets liste, da den blev udarbejdet første gang i 2020, mens Henrik Ullum har overtaget andenpladsen fra Kåre Mølbak, der var hans forgænger på posten som direktør for Statens Serum Institut.

Først på en 19.-plads kommer en ikkecoronarelateret ekspertkilde ind, nemlig Roger Buch, der i sin egenskab af forskningslektor ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole kommenterede flittigt på efterårets kommunalvalg.

Kun to forskere på listen har en baggrund i humaniora – det er Ruslandkenderen Flemming Splidsboel fra DIIS og historiker Lars Hovbakke Sørensen fra Professionshøjskolen Absalon, der er ekspert i kongehuset. Kun syv på listen er kvinder.

Top-50-listen illustrerer, at to år med corona har været dyre, men vigtige lærepenge for både journalister og forskere. Ifølge Mark Ørsten, der er professor i medier og journalistik på RUC, er der sket et nybrud i mediernes brug af eksperter.

»Både befolkningen og beslutningstagerne har haft brug for stærke fagfolk med en dybt specialiseret viden til at guide os igennem krisen. Og det på en måde, vi ikke har oplevet i mange år«, forklarer Mark Ørsten.

→ Coronakrisen bliver fødselshjælper for klimakrisen

Interesseorganisationer og andre meningsdannere har måttet vige spaltepladsen til fordel for eksperter fra de videnskabelige miljøer.

»Forskerne har fået øjnene op for, hvor værdifuldt det kan være at gå i dialog med journalister. Samtidig er journalister blevet tvunget til i langt større grad at skulle formidle videnskabelige data, tunge regnemodeller og komplicerede konsekvensberegninger«, siger Mark Ørsten.

Pandemien har startet en ny type samtale i medierne, som forhåbentlig kan blive fødselshjælper, når andre komplekse kriser som fx klimaforandringerne skal dækkes journalistisk, vurderer RUC-professoren.

»Vores forskning viser, at befolkningen generelt har brugt medierne mere og også har fået en større tillid til de traditionelle medier under coronakrisen. Det er et lille gennembrud for den vidensbase-rede formidling«, siger Mark Ørsten.

Brugte sin pædagogiske erfaring i medierne

For Viggo Andreasen har det aldrig været en ambition at blive mediedarling.

»I starten var det virkelig svært for mig at skulle optræde offentligt. Jeg har ikke fået medietræning og er vant til, at det kan tage år at skrive en artikel«, siger han.

På den anden side pustede det til den faglige ild, at nogle uden for universitetet pludselig interesserede sig for hans arbejde.

»Og jeg opdagede, at jeg kunne forklare mine fremskrivninger og modeller med samme pædagogiske tricks, som jeg anvender over for nye matematikstuderende, der jo også kommer forudsætningsløse«, forklarer RUC-lektoren.

For at komme på mediernes top-50-liste over mest benyttede ekspertkilder skal man enten som Søren Brostrøm kunne kommunikere ekstremt bredt, eller også skal man kunne udlægge på en historie, der konstant udvikler sig.

Ifølge Christoph Ellersgaard, der er sociolog og magt- og netværksforsker på CBS, kendetegner det de hyppigst citerede eksperter, at de primært kommenterer på nyhedshistorier og kun

Prisregn over Viggo

Det var ikke kun medierne der fik øje på Viggo Andreasen i 2021. I maj måned modtog han og kollega Lone Simonsen RUC's forskningsformidlingspris på 25.000 kroner, og i juni modtog han DM's forskningspris inden for naturvidenskab. Med prisen fulgte 50.000 kroner.

Viggo Andreassen har aldrig haft ambitioner om at blive en mediedarling: »I starten var det svært. Men jeg opdagede, at jeg kunne forklare mine fremskrivninger og modeller med samme pædagogiske tricks, som jeg anvender over for nye matematikstuderende, der jo også kommer forudsætningsløse«.

sjældent taler om noget, de selv har sat i gang.

»Man kan sige, at forskerne på top-50-listen hjælper os med at forstå verden. Men de er ikke med til at forandre verden«, siger han.

Under coronapandemien har de sundhedsfaglige eksperter dagligt leveret analyser af nye indlæggelsestal, nye varianter og nye restriktioner.

»Det passer ind i mediernes nyhedstrekanter, at der er tal, der går op og ned, og en dygtig forsker, der kan sætte dem ind i en kontekst«, siger Christoph Ellersgaard.

Forskerne på top-50 udfører en lidt overset opgave i academia, mener han.

»De passer deres forskningsfelt, er belæste og kan hives ind med lange mellemrum, når der bliver behov for at orientere om og levere analyser af arbejdsmarkedskonflikter, international politik eller Mars-ekspeditioner«.

Forskningsberedskabet har altså vist sig at virke.

»Men skriver du en bog, der prøver at flytte på de helt store tektoniske plader i samfundsstrukturen, så opnår du ikke den samme popularitet og udbredelse som kommunalvalgsforskeren eller kongehuseksperten«, siger Christoph Ellersgaard.

Værten sætter dagsordenen

Det er ikke kun coronavirus, der muterer. Også i medierne fik en ny variant for alvor vind i sejlene i 2021, nemlig den såkaldte »pressemødekommunikation«.

Først blev journalister kun inviteret til pressemøder, når der stod nye nedlukninger på programmet, men konceptet udviklede sig. Det forklarer Hanne Jørndrup, der er medieforsker på RUC.

»Også myndighederne har indkaldt jævnligt, og det er blandt andet derfor, at så mange ansatte i styrelserne optræder på top-50. Pressemøderne er smarte, fordi det er værten, der sætter dagsordenen, og samtidig har man forsøgt at styre mediernes kritik ved fx kun at give journalisterne to spørgsmål hver«, siger Hanne Jørndrup.

Når vi om kort tid er ovre den akutte sundhedskrise, vil der blive reflekteret en del over det lidt enøjede fokus, som ekspertlisten er et udtryk for, vurderer hun.

»Vi har været i krig og har fokuseret al vores energi på at vinde over sygdommen. Derfor spejder jeg forgæves efter fagfolk, der kan føje andre dimensioner til fortællingen: psykologerne, kulturlivet og ungdoms- og uddannelsesforskerne«, siger Hanne Jørndrup.

Det er imidlertid langt fra kun eksperter, der skaber fortællinger.

»Faktisk benytter medierne færre ekspertkilder, end de interviewer både partskilder og erfaringskilder«, oplyser RUC-lectoren.

Egentlig ville Viggo Andreassen helst have brugt sine sidste arbejdsår i nørde selskab med den teoretiske matematik og sine studerende, som han altid har kørt et tæt parløb med.

»Jeg havde nok trukket stikket, hvis ikke min kone var blevet ved med at sige: Så er det nu! Og det er vigtigt! Desuden blev det meget tydeligt efter et år med corona, at min kollega Lone Simonsen havde hårdt brug for lidt af lastning«, forklarer Viggo Andreassen, der arbejder sammen med »Corona-Lone« på forskningscentret PandemiX.

Fundamentale dagsordener sendes på sygeorlov

Selvom corona-krisen af naturlige årsager har fyldt meget, så illustrerer top-50-listen samtidig en tendens, som forskere første gang beskrev sidst i 60'erne: Når først en dagsorden trender, så akkumulerer den endnu mere opmærksomhed. Det betegnes Matthæus-effekten.

Det forklarer Vincent F Hendricks, der er professor i formel filosofi KU og leder af center for information og boblestudier.

»Når blikket bliver rettet ét sted hen, og politikerne og medierne samler trenden op, så taler vi alle mere og mere om det. Det kan være et problem, fordi det sender andre fundamentale dagsordener på orlov. Det er jo eksempelvis ganske påfaldende, hvor fraværende klimaforskerne er«, siger Vincent Hendricks.

Den samme 'trickle-down' effekt kan ses i mediernes kildenetværk.

»Når en type som Søren Brostrøm demonstrerer, at han kan mestre både det bløde og det hårde, så bliver der bud efter ham fra både Deadline og Aftenshowet.

Brostrøm har været ekspertkilde dobbelt så mange gange som nummer to på listen – Matthæus-effekten igen«, påpeger Vincent Hendricks.

En ekspert, der besvarer journalisternes opkald, og gør det svære tilgængeligt, bliver hurtigt sat på mediernes speed-dial.

»Måske er kvinderne så ringe repræsenteret, fordi der på universiteterne i årevis har siddet en del mænd, som journalisterne således har haft for vane at kontakte«, funderer KU-professoren.

Tørsvømning blev til virkelighed

Matematiklektor Viggo Andreassen havde egentlig overvejet at gå på deltid og planlagt pension i en nær fremtid. Det var tid til at være mere sammen med familien og give den forsømte have omkring huset i Roskilde lidt kærlighed.

Nu er han gået ned i tid, men det er for at kunne håndtere mediehenvendelserne.

»Jeg har forsket på statens regning hele mit liv, arbejdet med matematiske modeller for sygdomsudvikling siden midt-80'erne og specialiseret mig helt præcis i infektionssygdomme med flere varianter. Jeg har en særlig viden om, hvordan den pandemi, vi står midt i, udvikler sig – og det forpligter«, mener Viggo Andreassen.

Set fra en matematisk epidemiologs synspunkt bliver de kommende år rent ud sagt så »skidespændende«, at alle planer om at gå på pension er lagt på hylden.

»Der ligger så mange forskningsprojekter og venter. Vi vil gerne undersøge, hvorfor de nye varianter er kommet dobbelt så hurtigt som i tidligere pandemier. Skyldes det håndteringen, vaccineudrulningen eller globaliseringen?« spørger Viggo Andreassen.

Når der lige om lidt bliver lidt mere stille, vil han også kaste sig over sæsoneffekter, boostereffekter og den naturlige immunitet.

»Som teoretiker har jeg gået til tørsvømning i hele min karriere. Tænk, at jeg i min levetid skulle opleve at se alle teorierne blive afprøvet i praksis. Jeg satser på, at en anden til næste år har overtaget pladsen som den mest citerede universitetsforsker – men coronapandemien slipper jeg ikke. Det bliver simpelthen for interessant«. ■

NR.	NAVN	TITEL	ORGANISATION	CITATER I 2021
1	Søren Brostrøm	Direktør, speciallæge i gynækologi og obstetrik	Sundhedsstyrelsen	7.579
2	Henrik Ullum	Direktør og professor	Statens Serum Institut	3.639
3	Viggo Andreassen	Lektor i matematik	Roskilde Universitet	2.934
4	Michael Bang Petersen	Professor i statskundskab	Aarhus Universitet	2.927
5	Allan Randrup	Professor i eksperimentel virologi	Københavns Universitet	2.708
6	Hans Jørn Kolmos	Professor i klinisk mikrobiologi	Syddansk Universitet	2.399
7	Eskild Petersen	Professor emeritus i infektionssygdomme	Aarhus Universitet	2.263
8	Camilla Foged	Professor i vaccinedesign	Københavns Universitet	1.575
9	Jens Lundgren	Professor i infektionssygdomme	Rigshospitalet	1.574
10	Lars Østergaard	Professor i infektionssygdomme	Aarhus Universitet	1.504
11	Christian Wejse	Lektor og afdelingslæge	Aarhus Universitet	1.445
12	Henrik Nielsen	Overlæge	Aalborg Universitet	1.355
13	Søren Riis Paludan	Professor i molekylær virologi og immunologi	Aarhus Universitet	1.331
14	Jan Pravsgaard Christensen	Professor i immunologi	Københavns Universitet	1.190
15	Åse Bengård Andersen	Ledende overlæge på Afdeling for Infektionssygdomme	Rigshospitalet	1.151
16	Jakob Kjellberg	Professor i sundhedsøkonomi	VIVE	1.110
17	Frederik Waage	Professor i forfatnings- og forvaltningsret	Syddansk Universitet	1.080
18	Christian Wamberg	Overlæge	Bispebjerg Hospital	1.041
19	Roger Buch	Forskningslektor og kommunalforsker	Danmarks Medie- og Journalisthøjskole	1.022
20	Jes Søgaard	Professor og direktør	Syddansk Universitet	987
21	Michael Svarer	Professor i økonomi	Aarhus Universitet	884
22	Thorkild Sørensen	Professor emeritus i epidemiologi	Københavns Universitet	790
23	Bolette Søborg	Professor emeritus i epidemiologi	Sundhedsstyrelsen	789
24	Kasper Karmark Iversen	Overlæge, dr.med., klinisk lektor	Herlev og Gentofte Hospital	745
25	Peter Viggo Jakobsen	Lektor i international politik	Forsvarsakademiet	723
26	Tyra Grove Krause	Faglig direktør	Statens Serums Institut	705
27	Lone Simonsen	Epidemiolog	Roskilde Universitet	703
28	Helene Probst	Vicedirektør	Sundhedsstyrelsen	688

NR.	NAVN	TITEL	ORGANISATION	CITATER I 2021
29	Per Nikolaj Bukh	Professor i økonomistyring	Aalborg Universitet	676
30	Kjeld Møller Pedersen	Professor i økonomi	Syddansk Universitet	668
31	Sten Bønsing	Professor i forvaltningsret	Aalborg Universitet	650
32	Flemming Konradsen	Professor i global miljø sundhed og leder	Københavns Universitet	647
33	Kasper Møller Hansen	Professor og valgforsker	Københavns Universitet	642
34	Flemming Splidsboel	Forskningskoordinator og seniorforsker	DIIS	602
35	Mads Lundby Hansen	Cheføkonom og vicedirektør	CEPOS	593
36	Nana Wesley Hansen	Forskningscenter for Arbejdsmarkeds- og Organisationsstudier på Sociologisk Institut	Københavns Universitet	577
37	Jørn Vestergaard	Professor i strafferet ved Det Juridiske Fakultet	Københavns Universitet	517
38	Anders Fomsgaard	Overlæge og professor i virologi	Statens Serum Institut og Syddansk Universitet	514
39	Laust Høgedahl	Lektor i arbejdsmarkedspolitik	Aalborg Universitet	498
40	Bent Greve	Professor i samfundsvidenskab	Roskilde Universitet	495
41	Rune Stubager	Professor i statskundskab	Aarhus Universitet	493
42	Brian Vad Mathiesen	Professor i vedvarende energi	Aalborg Universitet	445
43	Albert Gjedde	Instituttleder og professor i neurobiologi og farmakologi	Københavns Universitet	424
44	Jesper Rangvid	Professor i finansiering	Copenhagen Business School	417
45	Martin Glud	Speciallæge i hudsygdomme	Bispebjerg Hospital	411
46	Torben Mogensen	Speciallæge i anæstesi og intensiv terapi	Lungeforeningen og Lanzhou University, Kina	401
47	John Leif Jørgensen	Professor i rumfartsteknologi og afdelingsleder	DTU	394
48	Lars Hovbakke Sørensen	Lektor i historie	Professionshøjskolen Absalon	394
49	Jørgen E. Olesen	Professor og leder af Institut for Agroøkologi	Aarhus Universitet	387
50	Troels Petersen	Lektor i fysik	Københavns Universitet	371

Sådan gjorde vi:

Listen er udarbejdet for DM Akademikerbladet af analytiker i Infomedia Sebastian Hall Skjøt. Listen er udarbejdet ud fra en søgning i Infomedias database og omfatter de eksperter, der blev citeret mest i danske medier (web, print, radio og tv) i 2021. Infomedia har søgt i ovenstående medier på ordene ekspert, professor, forsker, seniorforsker, forskningschef, forskningsleder, instituttleder, centerleder, lektor, adjunkt, rektor, dekan, ph.d., uddannelsesdirektør, uddannelseschef, uddannelsesleder, professionshøjskolerektor, museumsdirektør, museumsleder, arkæolog, overlæge, speciallæge, læge, styrelseschef, styrelsesdirektør, økonom og cheføkonom. Dernæst har søgningen taget højde for, at eksperttitlerne stod i nærheden af forskellige udsagnsord

som oplyser, afdækker, erfarer, forklarer, fortæller, indrømmer, erkender, forsvarer, undersøger, svarer, siger, mener, fastslår, fortæller, ifølge m.fl.

Det betyder, at der er taget højde for, at personer kan optræde hyppigt i medierne uden at optræde i en ekspertrolle hver gang. Metoden bag citatoptællingen adskiller sig i 2021 lidt fra metoden, som blev brugt, da DM Akademikerbladet første gang gennemførte undersøgelsen i 2020. Sidste års liste tog udgangspunkt i »mest omtalte eksperter«, i år bygger listen på »de meste citerede og anvendte eksperter«. Metoden er baseret på søgestrengene, og artiklerne er ikke gennemgået manuelt, hvilket betyder, at der kan forekomme mindre unøjagtigheder i tallene.

Gallup: Danskerne ønsker skattefrit fradrag til bæredygtig pendling

I Frankrig kan virksomheder give medarbejderne et skattefrit bidrag til grøn transport til og fra arbejde. Et flertal af danskerne efterspørger en lignende model herhjemme.

Den franske stat har indført en slags grønt mobilitetskort til franske virksomheder, som tillader arbejdsgiverne at give medarbejderne 600 skattefrie euro hver, der kan bruges på »grøn transport« til og fra arbejde. Det svarer til omkring 4.500 kr. per person om året. Pengene kan bruges til fx indkøb af en ny cykel, til delebil, samkørsel eller et pendlerkort til kollektiv trafik.

I Danmark findes der ikke en lignende ordning, men det bør der. Det mener et stort flertal af danskerne ifølge en meningsmåling foretaget af Kantar Gallup for DM Akademikerbladet i perioden 1. til 11. november 2021.

57 procent af de adspurgte svarer ja til, at danske virksomheder skal have mulighed for at give deres ansatte et skattefrit tilskud til bæredygtig transport som fx cykel, delebil, bus og tog. 23 procent siger nej, mens 20 procent svarer ved ikke. De adspurgte udgør et repræsentativt udsnit af den danske befolkning i den arbejdsdygtige alder.

»I Danmark er vi gode til grøn omstilling i energiforsyning. Vi har bilafgifter, der fremmer el-biler, og vi har en i international målestok velfungerende kollektiv trafik, men vi mangler at binde tingene bedre sammen. Der synes

jeg, at Frankrig er interessant, for de er meget længere fremme, når det handler om sammenhængende grøn persontransport«, siger Clement Guasco, som er digital forretningsudvikler hos FDM og har forelagt Transportministeriet den franske model med en opfordring til regeringen om at indføre noget lignende herhjemme.

De ansattes mobilitet er lovpligtig

Erfaringerne fra Frankrig er ifølge FDM gode. Siden 2018 har det

været lovpligtigt for franske virksomheder med over 100 ansatte at udarbejde en mobilitetsplan for deres ansatte, som skal forhandles med fagforeningerne og leveres til det lokale trafikelskab. Derfra har det udviklet sig relativt hurtigt.

Ordningen med den grønne mobilitetskort trådte i kraft i Frankrig i januar 2020 med et udgangspunkt på 400 euro per ansat om året. Det blev kort efter forhøjet til 500 euro og lyder nu på 600 euro. Da ordningen blev

Danmark bør lade sig inspirere af Frankrig, som er langt længere fremme, når det handler om sammenhængende grøn persontransport, fortæller Clement Guasco, som er digital forretningsudvikler hos FDM.

iværksat, under tre måneder før Covid-19-pandemien lukkede store dele af verden ned, er den heller ikke fuldt ud implementeret endnu, fordi mange franskmænd har arbejdet hjemme. Men det anslås, at omkring 20-30 procent af virksomhederne bruger ordningen, og andelen vil stige, når normalen indfinder sig, vurderer Clement Guasco.

En rundspørge blandt virksomheder, som har indført ordningen, viser, at 63 procent har gjort det for at imødekomme efterspørgslen efter grøn mobilitet blandt deres ansatte. Af dem havde en fjerdedel allokeret et større beløb per ansat end de oprindelige 400 euro.

»Staten bruger på den måde det grønne pendlerkort som en investering i grøn mobilitet, hvor virksomheder bliver helt afgørende i udviklingen af et grønt transportmarked. Lad os da kigge på incitamenter, der virker i andre lande, som dette gør i Frankrig«, siger Clement Guasco.

Transportministeriet oplyser til DM Akademikerbladet, at der er

igangsat et analysearbejde på baggrund af erfaringer med samkørsel i både Danmark og udlandet som opfølgning på aftalen om grøn omstilling af vejtransporten fra december 2020. Aftalen betyder blandt andet, at der skal gennemføres en analyse af tiltag, som kan fremme samkørsel. Analysen forventes afsluttet i første kvartal i år.

Danskernes transportvaner er svære at ændre

Det er imidlertid tvivlsomt, om danskerne vil tage den franske model til sig i praksis. Det mener Jens Hoff, der er professor og klimaforsker på Institut for Statskundskab på Københavns Universitet, hvor han undersøger husholdningers CO₂-fodspor og kommunal klimapolitik.

»Flere studier viser, at danskernes transportvaner er rigtig svære at lave om på. Det er især rutiner og strukturelle faktorer, der har betydning for, om man tager bilen eller ej – fx hvor besværligt det er, og hvor langt folk har til arbejde. Så jeg tror ikke, den franske model vil have en særlig stor effekt«, siger Jens Hoff.

»Så hellere hæve CO₂-afgiften og kompensere folk med lavere løn eller sænke priserne til det halve på den offentlige transport. Man kunne også indføre roadpricing og gøre det langt dyrere at køre i benzinbil. Det tror jeg vil have en langt større effekt end dette forslag, som jeg også tror er relativt besværligt at administrere«, siger Jens Hoff.

Biltransport er en politisk varm kartoffel

Nogenlunde samme vurdering har seniorforsker Toke Haunstrup Bach Christensen, der på Aalborg Universitet forsker i grøn omstilling af vejtransporten og betydningen af pendling. Trods skiftende regeringers forsøg på at

»Danskernes transportvaner er rigtig svære at lave om på«.

Professor og klimaforsker Jens Hoff, Københavns Universitet

standse væksten i CO₂-udledning på grund af transport er det ikke lykkedes, pointerer han.

»Brændstoffektiviteten er vokset, men det er blevet spist af øget trafikmængde, især stigende biltrafik«, siger Toke Haunstrup Bach Christensen.

Hvis udviklingen skal vendes, skal det derfor gøres langt sværere og dyrere at være bilejer, mener Toke Haunstrup Bach Christensen. Det kan fx gøres ved at indføre roadpricing – især ind mod storbyerne, selvom det kan have en social slagside, da det ofte er folk med mindre indkomster, som bor i provinsen og pendler ind til byerne. Desuden kan man reducere antallet af parkeringspladser i byerne, så det helt enkelt bliver sværere og dyrere at finde parkering til sin bil.

»Man må gøre mobilitet op over for konsekvenser for miljøet. Vejafgifter skal undersøges nærmere, selvom det er en varm kartoffel for politikerne. Bompeng og betalingsringe kunne også være en vej frem, som man ser det i Norge, der har gjort det virkelig favorabelt at køre i elbil afgiftsfrit ind og ud af zonerne. Det kan være med til at ændre folks valg af transport«, siger Toke Haunstrup Bach Christensen. ▀

OPRØRET:

TEGNING OG TEKST
AF JAKOB FÄLLING

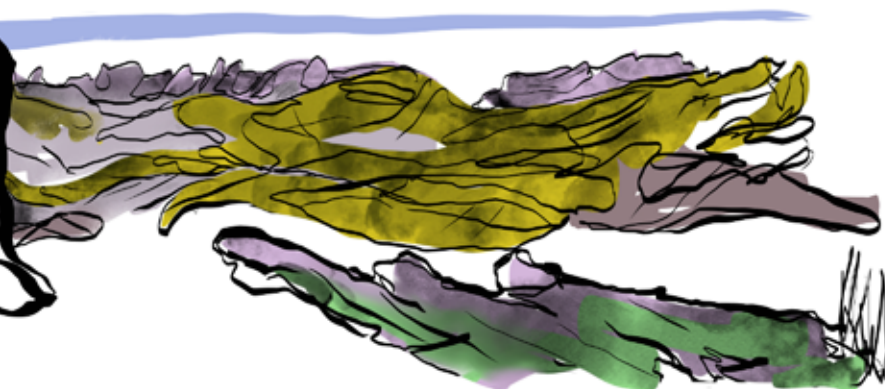
KAN EN GEOLOG HÅNDTERE
SKRØBELIGE MENNESKER?

CHRISTINA FÆRCH-JENSEN
GIK NED UNDER SIT SPECIALE,
MEN VENDTE TILBAGE
OTTE ÅR SENERE FOR AT
RUSKE OP I DET SOCIAL-
PSYKIATRISKE SYSTEM

SOCIAL PSYKIATRIEN

LISTED, BORNHOLM, 1999
34-ÅRIGE CHRISTINA FÆRCH-JENSENS INTROTUR PÅ GEOLOGI.
EN BUSFULD NYE STUDERENDE BLIVER LÆSSET AF OG
FÅR TIL OPGAVE AT DATERE KLIPPEFORMATIONERNE.
'DET HERER EN KJEMPE FEJLTAGELSE,' TÆNKER CHRISTINA.

MEN CHRISTINA OG DE ANDRE
GÅR I GANG MED AT STUDERE
KLIPPERNE.
DAG FOR DAG
FORSTÅR HUN
EN STØRRE
BID

AF DE HEMMELIGHEDER, STENENE GEMMER

HENDES STUDIETID UDVIKLER SIG
VIDUNDERLIGT BÅDE FAGLIGT OG SOCIALT,

INDTIL FIRE UGER FØR
HUN SKAL AFLEVERE SIDSTE OPGAVE

CHRISTINA GÅR NED MED ET BRAG. SPECIALET, ET TRAUME FRA FORTIDEN OG EN RÆKKE ANDRE LIVSOMSTÅNDIGHEDER BLIVER FORTUNGE AT BÆRE PÅ

I EN ALDER AF 41
OPGIVER HUN AT GØRE
STUDIET FÆRDIGT.
HUN HOLDER OP MED AT
BETALE SINE REGNINGER
OG ENDRER MED AT STÅ
PÅ GADEN
MED
SIT BARN

DE NÆSTE OTTE ÅR ER 'EN GRØD' AF
PSYKIATRISKE DIAGNOSER, INDLÆGGELSER
OG ISOLATION. HUN FÅR BL.A. STILLET
DIAGNOSEN KRONISK DEPRESSION

CHRISTINA FÅR KOMMUNAL HJÆLP TIL EN NY BOLIG.
OG TØJVASK, RENGØRING OG INDKØBSORDNING.

HVIS IKKE
HUN HADE HAFT
SIN SØN, VILLE HUN
NØK IKKE HAVE
HOLDT FAST I LIVET,
SIGER CHRISTINA I DAG

SOM 47-ÅRIG SØGER CHRISTINA FØRTIDSPENSION.
HUN FORVENTER AT VÆRE PÅ ANTI-DEPRESSIV
MEDICIN RESTEN AF LIVET. HUN ER SLIDT NED.

I 2013-15 SKER EN RÆKKE TING, DER ÆNDRER CHRISTINAS LIV MARKANT:

HUN FÅR AFSLAG PÅ PENSION

HUN BLIVER FRIVILLIG I DET SOCIALE PROJEKT 'STEMMER PÅ KANTEN'

HUN BLIVER DEL AF ET BRUGERPANEL I SOCIAL PSYKIATRIEN I KØBENHAVN NV

HUN FÅR REVALIDERING OG TRIVES MED 5-8 TIMERS JOB PRAKTIK OM UGEN I ET KOMMUNALT TILBUD FOR PSYKISK SÅRBARE BORGERE

HUN BLIVER ANSAT SAMME STED 30 TIMER OM UGEN OG BESØGER ET STORT ANTAL SOCIAL-PSYKIATRISKE BOTILBUD IFM. EN KOMMUNAL AKKREDITERING

PLUDSELIG ER CHRISTINA IKKE LÆNGERE KLIENT ELLER PATIENT. HENDES IDEER OG ERFARINGER BLIVER TAGET ALVORLIGT. HENDES CHEFER OG SAMARBEJDSPARTNERE LYTTER...

...OGSÅ DA HUN FORESLÅR EN ENKEL MÅDE AT LØFTE LIVSKVALITETEN PÅ BOTILBUDDENE PÅ...

TRE MÅNEDER SENERE
BESØGER HUN OG ANDRE
FRIVILLIGE BEBOERNE PÅ DE
SOCIALPSYKIATRISKE
BOTILBUD

CHRISTINA BLIVER
ANSAT PÅ ORDINÆRE
VILKÅR SOM UDVIKLINGS
KONSULENT I KØBENHAVNS
KOMMUNES SOCIALPSYKIATRI

EN AF CHEFERNE SIGER:
'DU ER ANSAT TIL AT
LAVE REVOLUTION'

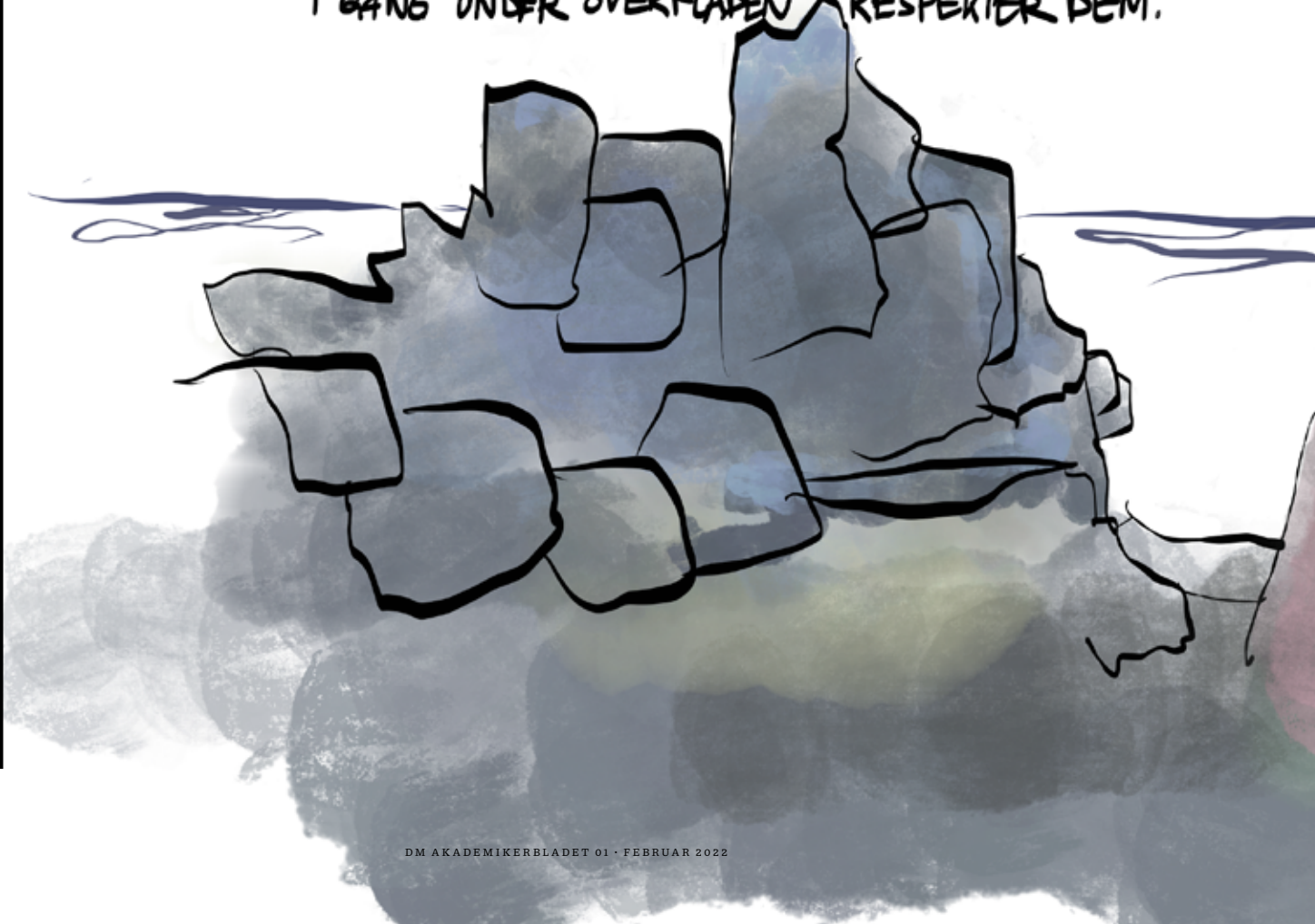
CHRISTINAS ERFARINGER FRA PSYKIATRIEN SPILLER EN VIGTIG ROLLE I HENDES REVOLUTION. MEN DET VIRKELIGT NYSKABENDE ER, AT HUN KOMBINERER DEM MED GEOLOGIENS VERDENSSYN, NÅR HUN SKABER SOCIALE RUM FOR SÅRBARE MENNESKER:

YDMUGHED: DU TRÆDER IND I ET LILLEBITTE ØJEBLIK AF HISTORIEN. BETRAGT DET OG LYT NØJE, FØR DU FØRSØGER AT FORSTÅ

ÆRLIGHED: BESKRIV SANDFERDIGT, HVAD DU SER, IKKE HVAD DU TROR, DU SER ELLER ØNSKER AT SE.

TÅLMODIGHED: LANDSKABER FORMES OVER MILLIONER AF ÅR. PROBLEMER KAN SJÆLDENT FIKSES PÅ ET ØJEBLIK

RESPEKT: DER ER STORE OG KOMPLEKSE PROCESSER I GANG UNDER OVERFLADEN. RESPEKTER DEM.

I 2015 STIFTEDE CHRISTINA TEAM MOD
PÅ LIVET, SOM HUN I DAG LEDER.
DET BESTÅR AF ET STORT ANTAL FRIVILLIGE,
PRAKTIKANTER OG ORDINÆRT ANSÅTTE MED
EGNE ERFARINGER FRA PSYKIATRIEN.
DE BESØGER BOTILBUD, AFHOLDER
MÅDKLUB, UDENDØRS AKTIVITETER
OG MEGET ANDET.

I 2020 TOG HUN
EN MASTER I SOCIALT
ENTREPRENØRSKAB

KONGESPIL I FÆLLEDPARKEN, 2021

FRA TEAM MOD PÅ LIVETS EFTERÅRSCAMP
VEDDINGE BAKKER, 2021

Arrangementer, inspiraton og kurser i DM

Som medlem af DM har du adgang til inspiration, ny viden og efteruddannelse. Her kan du se et udvalg af arrangementer i den kommende tid. Den fulde liste finder du altid på dm.dk/kalender

Medlemsmøder

Fra usikkert løsarbejde til gensidig værdiskabelse
7. februar 2022 – København

At følge verdens tempo: Lillehjernen som intern tidtager
8. februar 2022 – Online

Forskningsfrihed under pres?
28. februar 2022 – Online

Kærlighed, romantik og relationel trivsel
3. februar 2022 – København

Cecilie Nørgaard: Han, hun og hen
10. februar 2022 – København

Fremtidens fødevarer
10. marts 2022 – København

Esther Kjeldahl: Vi er sammen om at mærke det
10. marts 2022 – København

Mød hverdagsaktivisten Signe Wenneberg
24. marts 2022 – København Fra

Genbank og genetiske ressourcer
31. marts 2022 – Online

Kampen om jorden
1. april 2022 – København

Strik og bæredygtig mode
5. april 2022 – København

Workshops

Drømmer du om din egen nebengeschäft?
1. februar 2022 – Online
8. februar 2022 – Online
22. februar 2022 – Online

Sådan bliver du ph.d.-studerende
1. februar 2022 – København

Sparring og videndeling i dit netværk
3. februar 2022 – Online

Arrangementskompasset – planlæg bedre arrangementer
8. februar 2022 – København

Ideudvikling i dit netværk
2. marts 2022 – Online

Sexisme og usikre ansættelser
3. marts 2022 – København

Writing boost!
24. marts 2022 – København

Sådan skaber du engagerende og effektive netværksmøder
19. april 2022 – København

Styrk dig i rollen som sparringspartner for din ledelse
5. maj 2022 – Online
18. maj 2022 – Online
1. juni 2022 – Online

Careers in Academia
5. april 2022 – København

Karriere-workshops

Brug LinkedIn til at lande dit næste job
2. februar 2022 – Online

Sådan lander du i dit nye job
10. februar 2022 – Online

Afklar dine lederambitioner
23. februar 2022 – København
3. marts 2022 – Aarhus

Sådan får du et kommunikationsjob
24. februar 2022 – København

Use your research skills outside Academia?
1. marts 2022 – Online

Sådan får du en skarp LinkedIn profil
10. marts 2022 – Online

Sådan bruger du dine kompetencer til at lande et spændende job
17. marts 2022 – Online

Find dine mål og gå efter dem
23. marts 2022 – Aarhus
24. marts 2022 – København

Skriv en ansøgning, der virker
4. april 2022 – Aarhus
5. april 2022 – København

For unge

Bliv klogere på dine spisevaner
10. februar 2022 – Online

Hvordan kan du lede projekter?
22. februar 2022 – Online

Organisationsforståelse og digitale kompetencer
24. februar 2022 – Online

Hvilke roller kan du have som akademiker?
1. marts 2022 – Online

Hvordan skaber du forandringer?
3. marts 2022 – Online

En fremtid som projektleder I
9. februar 2022 – Online

En fremtid som projektleder II
1. marts 2022 – Online

En fremtid som frivilligkoordinator
3. marts 2022 – Online
24. februar 2022 – København

En fremtid som konsulent?
8. marts 2022 – København
5. april 2022 – Online

En fremtid som selvstændig
9. marts 2022 – København
6. april 2022 – Online

Svend Brinkmann: Hvad er et menneske?
14. marts 2022 – Aarhus

Karrierkvinder: Undskyld vi kan ikke finde glasloftet. Kan I?
5. april 2022 – Online

For ledige

Prezi-præsentationer for begyndere
10. februar 2022 – Online

Bliv klar til jobsamtalen
10. februar 2022 – Online

Jobsamtalen
10. februar 2022 – Online

Bliv klogere på dine kompetencer
15. februar 2022 – Online

Infografik
17. februar 2022 – Online

SEO grundkursus
23. februar 2022 – Online

Facilitering af større online møder på Zoom
9. marts 2022 – Online

Gå mere målrettet til din jobsøgning
22. februar 2022 – Online

Research og strategi
22. februar 2022 – Online

Jobsamtalen
3. marts 2022 – Online

Ansøgning og cv
10. marts 2022 – Online

Uopfordret ansøgning
17. marts 2022 – Online

Målrettede arrangementer

For ledere

Strategisk ledelse – skåret ud i pap
3. februar 2022 – København

Fra kontorstol til kollegamotion
10. februar 2022 – Online

Perspektiver på datadreven ledelse: Hvem er dine egentlige data-medarbejdere?
1. marts 2022 – Online

Talentudvikling i praksis: Det handler ikke om dig, men det starter med dig
23. marts 2022 – Online

Ledelse i en ny æra – ledelseskompetencer i morgendagens hybride organisation
31. marts 2022 – Online

For selvstændige og freelancere

Prissætning, forhandling – og det gode tilbud
22. marts 2022 – Online

Hvordan udvikler, plejer og fastholder du dine kundereationer
11. maj 2022 – Online

Navid traf et utraditionelt valg.

Af: Laura Skelgaard / lsp@dm.dk • Foto: Sara Galbati

Efterkommere af indvandrere vælger i stor stil humanistiske uddannelser fra og satser i stedet på studier som jura, økonomi og medicin. Den skæve fordeling kan skabe blinde vinkler i de humanistiske brancher, frygter eksperter.

Litteratur har altid betydet noget i Navid Molaaghaeis familie. Hans mor er fra byen Shiraz i det sydlige Iran. Her har man en stærk tradition for at lære og recitere poesi fra de to middelalderlige digtere Hafez og Saadi, der kom fra samme by. Navid Molaaghaei har gennem sin barndom ofte hørt sin mor recitere digtene, men aldrig helt forstået dem.

Han valgte en humanistisk uddannelse

→ Det var en stor dag for familien Molaaghaei, da datteren fortalte, at hun ville læse jura på universitetet. Der var kram og jubel, og når sønnen Navid Molaaghaei tænker tilbage, er han næsten sikker på, at han så sin far knibe en tåre af stolthed.

Med sit valg af uddannelse fik søsteren muligheden for det liv, som forældrene aldrig selv havde, tænkte Navid Molaaghaei. Et liv med økonomisk stabilitet og fast beskæftigelse. Selv blev han mødt med et nå, da han fortalte forældrene, at han ville læse persisk på universitetet. Ingen eufori, ingen glædesgråd.

»Mine forældre var lidt uforstående over for, hvorfor jeg dog har lyst til at studere Iran, når nu

de flygtede fra landet«, fortæller Navid Molaaghaei.

Forældrene har aldrig sagt højt, at de håbede, han ville læse noget andet, men Navid Molaaghaei har altid haft det på fornemmelsen. De fleste efterkommere af indvandrere vælger da også en anden vej end 26-årige Navid Molaaghaei. De gør i stedet som hans søster og ser bort fra de humanistiske studier til fordel for uddannelser med lavere ledighed.

13 pct. af de efterkommere, der søger ind på universitetet, vælger en humanistisk uddannelse. Blandt personer med dansk oprindelse gælder det 21 pct. Det viser tal fra Danmarks Statistik, som DM Akademikerbladet har bearbejdet. Omvendt er efterkommere overrepræsenterede på de uddannelser,

der generelt har lav dimittendledighed. Det gælder fx bacheloruddannelsen farmaci, hvor næsten 30 pct. af de studerende i 2020 er efterkommere af indvandrere.

Forældrene afgør studievalg

Pædagogisk antropolog Laura Gilliam genkender de to forskellige reaktioner fra Navid Molaaghaeis forældre. Hun er lektor på Danmarks Institut for Pædagogik og Uddannelse, hvor hun forsker i unge med anden etnisk baggrund og deres uddannelsesmæssige erfaringer.

»Man skal tænke på, at det er familier, der er emigreret eller flygtet for at sikre en bedre fremtid for deres familie. Det er meget vigtigt med uddannelse, der giver adgang til et godt job, da det er en af drømmene, de har for deres børn, når de kommer til Danmark. Økonomisk stabilitet er vigtigt for folk, der har oplevet stor usikkerhed. Det er for risikabelt at tage en uddannelse uden jobsikkerhed«, siger Laura Gilliam.

Tal fra Danmarks Evalueringsinstitut fra 2019 viser, at 39 pct. af efterkommere begrundet deres studievalg med, at det skal gøre forældrene stolte. Det gælder for blot 13 pct. af personer med dansk oprindelse.

Laura Gilliams eget feltarbejde viser, at efterkommeres forældre har en stærk indvirkning på børnenes studievalg. De unge fortæller, at forældrene lægger vægt på, at de vælger uddannelser, hvor forældrene kan se, hvad de får af job efterfølgende – for eksempel som læge, jurist eller tandlæge.

Det handler også om, at en uddannelse som fx læge giver status i hjemlandet eller blandt andre minoritetsfamilier i Danmark, mens det kan være svært for forældrene at forklare værdien af litteraturhistorie. I Laura Gilliams studier påpeger efterkommere, der selv er blevet forældre, at de imidlertid selv har mere viden om uddannelserne, end deres forældre havde,

TOP OG BUND

7 af de mest populære universitetsuddannelser blandt efterkommere

1. Farmaci og lægemiddelvidenskab **30 %**
2. Odontologi **26 %**
3. Naturvidenskab uden nærmere angivelse **22 %**
4. It og sundhedsvidenskab **18 %**
5. Sydøstasiatiske sprog **17 %**
6. Erhvervsøkonomi-erhvervsprog, noget **16 %**
7. Sundheds- og velfærdsteknologi **14 %**

7 af de mindst populære universitetsuddannelser blandt efterkommere

1. Litteraturvidenskab **0 %**
2. Naturvidenskab i øvrigt **0 %**
3. Oplevelsesdesign **0 %**
4. Husdyrvidenskab **0 %**
5. Jordbrug, fødevarer og miljø **0 %**
6. Naturressourcer og miljø **0 %**
7. Arkæologi **0 %**

Note: Optag i 2020. Farmaci og lægemiddelvidenskab og odontologi optræder egentlig to gange i top-7, fordi de udbydes flere steder i landet, men er sorteret fra her for at vise et bredere udsnit af uddannelser.

Kilde: Tal fra Uddannelses- og Forskningsministeriet via Videnscenter for Integrationsanalyse »Efterkommere er overrepræsenteret på flere videregående uddannelser«, april 2021.

og derfor ikke skubber børnene en bestemt vej.

Navid Molaaghaei valgte selv uddannelse uden at tænke over forældrenes ønsker, men genkender billedet fra venner og studiekammerater. Til en sammenkomst med andre efterkommere med iranske rødder snakkede han med en ung mand, der var interesseret i historie, men var tilbageholdende med at forfølge det i sine studier.

»Hans øjne lyste op, hver gang han snakkede om historie, så jeg var glad for muligheden for at kunne påvirke ham. Jeg håber, at det går op for flere, at der er mulighed for at studere det, man har en passion og interesse for«, siger Navid Molaaghaei.

For Navid Molaaghaei er det passionen for persisk, der trækker i ham.

»Jeg har altid følt, at jeg har manglet at kunne læse og skrive på persisk, som egentlig er mit modersmål. Og så har jeg altid været interesseret i Irans moderne historie«, fortæller Navid Molaaghaei, der har litteraturvidenskab som tilvalgsfag.

Laura Gilliam peger også på en anden forklaring på, at efterkommere fravælger humanistiske uddannelser.

»De humanistiske fag kræver en specifik viden om dansk sprog og kultur, hvilket favoriserer etnisk danske middelklasseunge og kan være sværere at erhverve sig for efterkommere. Man er fx mere ligestillet i forhold til at lære matematik end dansk. Selv når vi er i efterkommergenerationen, er det stadig sværere at få en oplevelse af, at dansk er et fag, man er god til«, forklarer hun.

Skæv fordeling kan skabe blinde vinkler

Lotte Holck er lektor på Copenhagen Business School og forsker i mangfoldighed på arbejdspladsen. Hun håber, at efterkommere i fremtiden bliver mere frie i deres uddannelsesvalg. →

→ »De nye studerende skal vælge, hvad de er gode til, ikke hvad der forventes. Vi skal væk fra, at der er nogle *nudges* til, i hvilken retning du vælger uddannelse«, fortæller hun.

Det er vigtigt, at humanistiske arbejdspladser afspejler samfundets mangfoldighed, mener hun.

»Mange akademikerfag er vidensbårede fag, og der ved vi, at det giver noget ekstra, at der kommer nogen fra en anden erfaringsbaggrund – i forhold til profession, erhvervs erfaring, kulturelt mv. – som kan udfordre den eksisterende bias. Hvis ikke det sker, så kan det blive en selvrefererende ekko-boks af viden«, siger Lotte Holck.

Det har også betydning på selve uddannelserne, pointerer hun.

»Der er ikke en stor tiltrækning på fag, hvor man ikke kan se nogen, der ligner en selv, og den repræsentation er vigtig, både kønsmæssig og i forhold til kulturel diversitet«, siger Lotte Holck.

Også Laura Gilliam finder det problematisk, hvis ikke nok efterkommere bliver uddannet på humaniora.

»Det er et problem, fordi vi får

en lille diversitet på det humanistiske arbejdsmarked. Det er folk, der underviser på gymnasier, er formidlere, går ind i mediebranchen og kommunale forvaltninger. Hvis alle har én bestemt kulturel profil, så er der vinkler og historier, som de ikke kan se eller ikke har interesse for, og som de ikke tager med i arbejdet«, siger hun.

Inklusion er del af løsning

Spørgsmålet er så, hvordan humaniora kan tiltrække flere efterkommere end i dag. Spørger man konsulentvirksomheden AWAKE Consulting, der arbejder med at skabe diskriminationsfrie studiemiljøer og arbejdspladser, så er mere inkluderende samtaler en vigtig del af løsningen.

»Majoritetspersoner har haft patent på taletid og synlighed i mange år, og nu er det andres tur til at blive set og hørt. Det er også det paradigmeskift, vi arbejder for at understøtte. Vi faciliterer samtaler om forandring, og det nødvendiggør, at vi bytter rundt på, hvem der taler, og hvem der lytter«, siger Ane Krestine Ott,

der er medejer sammen med Sara Gjermandsen.

Sammen underviser de virksomheder og organisationer i at skabe et chikanefrit arbejdsmiljø med plads til alle – uanset køn, seksualitet og etnicitet. Deres mission er at skabe mere diversitet ved at facilitere trygge samtaler, hvor alle bliver hørt.

»Vi taber som samfund alle på, at visse brancher har så smal en profil af ansatte. Der er rigtig meget viden og erfaringer, der går tabt, hvis ikke flere bliver inviteret med til bordet. Status quo er for os at se ikke bæredygtigt«, siger Sara Gjermandsen.

Mere kvalitetstid

I dag er det to år siden, Navid Molaaghaei startede på persisk på Københavns Universitet, og han ser det som sit livs bedste beslutning. Det er en helt anden oplevelse at besøge Iran, når han kan forstå, hvad der står på skiltene. Hans forældre er med tiden også blevet glade for valget. Det har styrket deres forhold, at han ikke længere er persisk analfabet.

Navid Molaaghaeis far hjælper af og til med lektierne, og når hans mor kommer på besøg, trækker Navid Molaaghaei gerne en persisk roman frem, mens de drikker te. Han læser højt, og hun lytter og hjælper med udtale og forståelse.

»De sætter mere pris på mit valg i dag«, siger Navid Molaaghaei. »Jeg håber, at de en dag vil være stolte, hvis jeg får oversat en roman, eller hvis jeg engang fejlfrit kan læse klassisk persisk poesi højt for min mor«. ▀

Navid Molaaghaei har på studiet opdaget, hvor glad han er for at oversætte. Han har før oversat en primær kilde fra den iranske revolution i 60'erne, og nu er han i gang med at oversætte den persiske roman »Jeg slukker for lysene« af Zoya Pirzad.

Værsgo. Lån & Spar giver mere end

5 mio. kr.

tilbage i renter til kunder,
der er medlem af DM

I januar sætter vi i alt 5.228.295 kroner ind på lønkontoen hos medlemmer af DM. Det er renter til de mange medlemmer, som benytter sig af fordelene ved at være en del af en faglig organisation, der er medejer af Lån & Spar.

Som DM-medlem kan du få personlige fordele og ekstra gode vilkår hos os. For eksempel 3% i rente på lønkontoen. Vi synes nemlig også, der skal være kontante fordele ved fællesskaber.

Sådan får du 3% i rente på din lønkonto

- Du er medlem af DM og har afsluttet din uddannelse.
- Du samler hele din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kreditvurderes ud fra).
- Du skal betale negative renter, hvis dit samlede indlån overstiger 100.000 kr.
- De 3% i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Der er 0% på resten.
- Se alle vilkår på lsb.dk/medlemsvilkaar. Rentesatserne er variable og gælder pr. 9. maj 2019.
- Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån, skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.

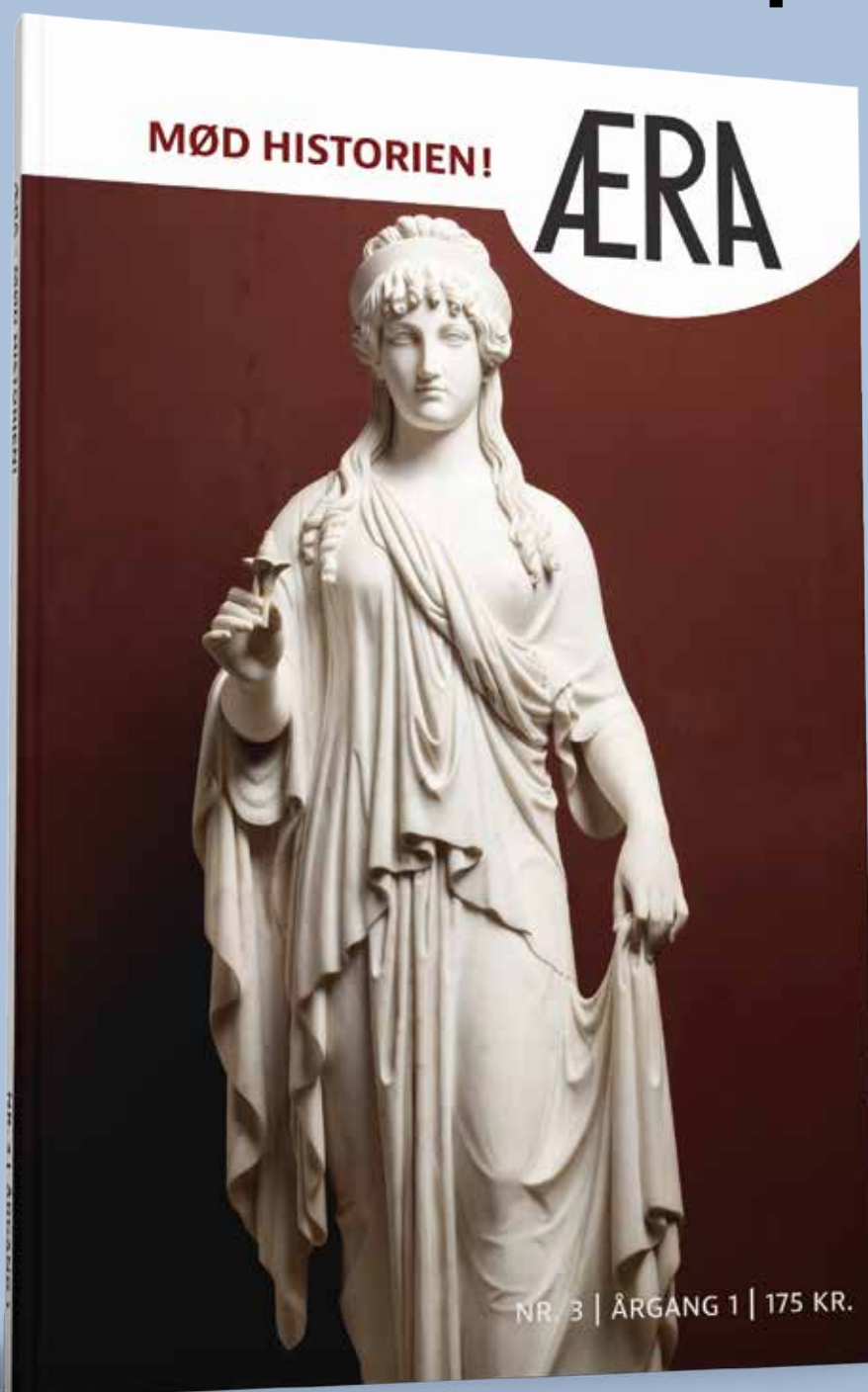
Læs mere på www.lsb.dk/dm

Bliv kunde i
Lån & Spar Bank
Ring 3378 1952, book
på lsb.dk/dm eller
skriv til dm@lsb.dk

Lån & Spar

"Nyt dansk historiemagasin rammer plet"

SEKS HJERTER I POLITIKEN:

"ÆRA adskiller sig markant fra samtlige andre historiemagasiner – først og fremmest fordi det er størrelse LARGE, både i højde, drøjde og imponator-effekt [...] Udstyret er ikke det eneste, der overrasker ved ÆRA.

Allerede fra begyndelsen fornemmer man, at redaktionen bag er fast besluttet på at give danskerne en helt ny type historiemagasin, der i virkeligheden er en hybrid mellem bog og blad.

Kvaliteten af artiklerne er tårnhøj – det er nogle af Danmarks bedste historikere, kunsthistorikere og arkæologer, der bidrager til første nummer"

– anmeldelse i dagbladet **Politiken** 10. april 2021

Læserne skriver:

„STOR anbefaling herfra – særdeles velskrevet og velredigeret. Alle pengene værd!“
– Verner Lyngø

„ÆRA er uden sammenligning den bedste gave, jeg har givet mig selv i længere tid.“
– Ole Refstrup

TILBUD TIL MEDLEMMER AF DM OG DM STUD:
Få et års abonnement med rabat: 495 kr. (normalpris: 595 kr.)
Bestil på: www.historiemagasinet.dk/dm

Den

danske

arbejdsplads

På overfladen virker arbejdspladserne ens. Der er møderum, frokoststuer og kontorer. Alligevel er der stor forskel på danske og internationale arbejdspladser. Vi har bedt tre udenlandske akademikere, der alle bor og arbejder i Danmark, berette om mødet med danskheden.

Danskere tror, at de er de eneste i verden, der forstår ironi

Hvem:

Darina Ivanova Stancheva, 46 år og fra Bulgarien.

Hvad:

Projektleder i Teknik- og Miljøforvaltningen i Københavns Kommune siden 2011. Oprindeligt uddannet med en master i afvigende adfærd inden for pædagogik.

Hvor:

Har boet i Danmark siden 2009.

Hvorfor:

Flyttede til Danmark med sin danske mand, som hun mødte i Paris.

Darina Ivanova Stancheva fra Bulgarien forstår ikke den danske tendens til at sætte sit lys under en skæppe. Hvis man er god til noget, skal man da sige det højt.

»Min første arbejdsdag var den 9. december, og to dage efter var der julefrokost. Der skete noget, jeg

ikke forstod. Min danske chef blev ved med at komme hen til mig og spørge mig, hvordan han opførte sig, og om jeg var bange for ham. Jeg forstod simpelthen ikke, hvad det handlede om, så jeg spurgte min mand, da jeg kom hjem. Han fortalte, at der havde været en artikel om en borgmester, der havde lavet noget dumt til en julefrokost. Min mand forklarede, at julefrokosten er den situation på arbejdspladsen, hvor man kan dumme sig meget«.

»Danskerne har den forestilling om sig selv, at de har en helt særlig ironisk sans, som ingen andre forstår. Det er absolut ikke rigtigt, ironi kender vi alle. Fordi jeg har beskæftiget mig meget med psykologi, har jeg tænkt meget over, hvorfor I ser jer selv sådan. Det eneste, jeg er kommet frem til, er, at danskerne er meget konfliktsky. I skal altid pakke tingene ind og kan ikke rigtig sige noget direkte, derfor er det altid pakket ind i en ironisk bemærkning«.

»Jeg får altid at vide, at jeg har en udiplomatisk måde at sige tingene på, fordi jeg siger tingene direkte. Jeg tror, der på en eller anden måde er en social konvention om, at man ikke må skille sig ud og tro, at man ved bedre«.

»En forskel fra danske akademikere og andre akademikere er, at jeg her for første gang har oplevet, at det at være akademiker kan blive betragtet som noget negativt. Som en bureaukrat, der ikke er brugbar. Nogle med kolde hænder, djøf'ere. Det undrer mig virkelig meget, jeg kan simpelthen ikke forstå det. I de lande, jeg kommer fra, er akademikere nogle, man har respekt for. Det er dem, som har læst virkelig meget, og som har et større ansvar. Man siger, at akademikere i det offentlige ikke laver noget og bare spiser kager. Jeg har set folk, som virkelig knokler og er professionelle«.

»Jeg siger tit til min mand, at jeg godt forstår, at danskerne vil være lige. Men hvorfor skal vi være lige langt nede i stedet for at være lige langt oppe? I Bulgarien og Frankrig vil man

meget gerne skille sig ud og prale. I Danmark må man gerne være stolt af sig selv, men man skal også føle sig lidt skyldig bagefter. Min mand har lært mig, at jeg skal sige: »Jeg er ikke så dårlig til fransk«, men jeg vil hellere sige, at jeg er supergod til det. Jeg forstår ikke, hvorfor jeg skal bruge ordet »dårlig« i stedet for ordet »god«.

»Den måde, de danske akademikere er omfavnet af en fagforening på, findes ikke i andre lande. Der findes stærke fagforeninger, men de er rettet mod bestemte professioner. Jeg kender ikke til akademikerfagforeninger i hverken Bulgarien eller Frankrig. Det gode i Danmark som akademiker er, at der altid er nogen, der forhandler på dine vegne, og som støtter dig, hvis der er problemer. Der er nogen, der kan give dig inspiration til, hvordan du kan kompetenceudvikle dig. Det er meget værdifuldt. I Bulgarien står man helt alene, der skal man selv forhandle alting. Betalt frokostpause er slet ikke på tale«. ▀

A woman with long brown hair and red-rimmed glasses is standing in a room. She is wearing a white turtleneck sweater and dark blue patterned pants. Her hands are clasped in front of her. The background is a bright, slightly blurred interior space with a window on the right side. The text 'Her er det helt o.k. at gå tidligt for at hente børn' is overlaid on the image in a large, black, sans-serif font.

Her er det helt
o.k. at gå tidligt
for at hente børn

Hvem:

Gemma C. Solomon, 41 år, australier.

Hvad:

Professor i kemi.

Hvor:

Har boet i Danmark siden 2010.

Hvorfor:

Søgte arbejde i Danmark, fordi hun havde mødt sin danske mand.

»Danskerne går meget op i arbejdsmiljø. Det handler ikke bare om at have en ergonomisk stol, det

er også at have en fin frokoststue, hvor der er tallerkener og bestik, og man kan spise sin frokost. Da jeg var ph.d. her, samlede alle ude i gangen, når klokken var 11.30, og så gik vi i samlet flok hen for at spise frokost sammen. Da jeg var tilbage i Australien, havde vi et lille rum med en elkedel. Når folk kom ned for at vaske deres krus, havde de deres eget opvaskemiddel og en børste med, som de havde stående på deres kontor«.

»Det var først, da mine børn begyndte i skole, at jeg pludselig forstod forskellen i den akademiske tilgang. Efter at jeg havde været til intromødet, sagde jeg til min mand, at hvis jeg havde været en alien, som ikke anede, hvad en skole er, så ville jeg ikke have vidst, at skolen havde nogen som helst form for boglig indlæring. I Australien har man fra starten af fokus på de boglige, akademiske sider. I Danmark handler det hele om de følelsesmæssige og sociale dimensioner, om hvordan de håndterer den sociale overgang fra børnehave til skole, og hvordan de håndterer mobning. Den tankegang gennemstrømmer også arbejdspladserne, fx i form af MUS-samtaler. Første gang forstod jeg slet ikke, hvad det gik ud på. Jeg troede, de handlede om at evaluere arbejdet, men så gik det op for mig, at det handler om, hvordan man har det på sit arbejde, mens man udfører det. På danske arbejdspladser handler det meget om work-life-balance, og om hvordan man håndterer stress. Det lægger I meget mere vægt på end i andre lande«.

»Da jeg var ph.d. i Australien, ville folk gå ud sammen fredag aften som en naturlig fortsættelse af arbejdsugen. Her råber folk: »Hej-hej, vi ses på mandag« klokken 16 fredag eftermiddag. I Danmark er folk sociale i arbejdstiden«.

»Der er sivet politisk korrekthed ind i Australien fra USA på en måde, som endnu ikke er sket i lige så høj grad i Danmark. Det er forskellige nuancer af grå, men jeg tror ikke, at Muhammed-

tegningerne ville være blevet tegnet i Australien«.

»Danmark er meget foran, når det kommer til barsel og børn. Da mine børn var små, var det helt o.k. at sige, at jeg skulle gå klokken 15, og at jeg ikke kunne have sene møder. På et tidspunkt havde jeg fået en undervisningstid fra 15.30 til 17 to dage om ugen. Da jeg sagde, at jeg ikke vidste, om jeg kunne finde pasning, ændrede de undervisningsskemaet, så jeg i stedet skulle undervise fra 11.30 til 13. Det ville ikke ske andre steder i verden«.

»Mit arbejde, velfærdssystemet, uddannelsessystemet og min arbejdsplads er det, der holder mig i Danmark på trods af det rædselsfulde vejr«. ■

Gemma C. Solomon fra Australien synes, det danske vejr er rædselsfuldt. Heldigvis bliver det opvejet af den danske arbejdsplads, velfærdssystemet og uddannelsessystemet.

I Danmark
fornærmes I
folk og siger så:
»*Det mente
jeg ikke*«

Hvem:

Cassie Wu, 38 år, kommer fra Los Angeles, USA.

Hvad:

Head of Talent Attraction hos Lundbeck. Oprindeligt uddannet kunsthistoriker.

Hvor:

Har boet i Danmark siden 2012.

Hvorfor:

Fordi hun er dansk gift.

»På danske arbejdspladser har man tit fælles morgenmad om fredagen.

Da jeg startede på DTU, kom nogle kolleger og spurgte, om jeg skulle med til morgenmad. Jeg sagde nej, fordi jeg havde spist. Det fortsatte mange måneder, hvor jeg ikke var med til morgenmaden. Og så var der en dag, hvor jeg rent faktisk ikke havde fået morgenmad, så jeg gik derned, og så gik det op for mig, at det var ligesom frokost, hvor man bør være med, fordi det er med til at skabe fællesskab. Det var fedt at tale med folk, som man ikke arbejder tæt sammen med. Men hvordan skulle jeg kunne vide, at det er et uformelt møde? Det havde jeg ikke rigtig fattet«.

»Det, der var overraskende for mig, og som jeg skulle vænne mig til, men som jeg sætter meget pris på nu, er, at man kan sige sin mening, uanset om man er junior, praktikant eller studerende. Men man skal stadig kende sin plads og vide, hvordan man skal sige det, når man er studentermedhjælper. Alle må sige noget, men der er forskel på, hvordan og hvornår man må udtrykke det. Det er enormt svært at finde ud af som udlænding«.

»Hvis jeg flyttede tilbage til Californien, ved jeg ikke, om jeg igen kunne arbejde på en amerikansk arbejdsplads, for nu har jeg vænnet mig til, at der er meget kort til ledelsen. Det at man kan booke en, der har højere senioritet, til et møde i stedet for at spørge om lov. Jeg kan bare booke dem i kalenderen. Det synes jeg er meget givende, da det giver flere perspektiver«.

»Nu er jeg selv chef, og det kan også være udfordrende, når man skal have en svær samtale. For så skal man træde ind i den professionelle rolle, selvom vi er lidt venner. I en arbejdskultur, hvor der er mere distance, er de svære snakke ikke så mudrede. Billedet er ikke så mudret«.

»I Danmark har man en helt anden forståelse for humor, en bestemt type humor. Det at fornærme folk og så sige: »Det mente jeg ikke«. I USA er man meget obs på, hvad man må sige, og hvad man ikke må sige. Der er nogle, der synes, det er for meget politisk

korrekthed. Det er én måde at fortolke det på. Men der er noget, man ikke siger, fordi det gør nogle kede af det, og fordi det kommer fra nogle gammeldags tanker om andre typer af mennesker. Det er svært, når man sidder der som den eneste udlænding, den eneste minoritet«.

»Jeg føler, at Danmark er lidt bagud i den snak. Når vi taler om diversitet, så er der nærmest udelukkende fokus på køn, og man er lidt bange for at berøre det med etniske minoriteter«.

»Danmark er en lille boble. Det er en superfed boble og en meget sikker boble, og hvis man bare bliver i Danmark og har ressourcer, så er det rigtig nemt at vokse op og leve og bo i Danmark og tro, at man er worldly, bare fordi man har rejst til Grækenland og USA. Men fordi jeg kommer udefra, kan jeg sige, at Danmark ikke er som resten af verden. Man er meget entitled i Danmark. For nogle år siden var der en diskussion om, hvorvidt SU'en skulle skæres ned. Hele retorikken om, at »det er vores ret« – den kan jeg ikke forstå. I USA betaler man for at studere, man tager kæmpestore studielån bare for at kunne betale sin indskrivelse«. ▀

Der gik længe, inden amerikanske Cassie Wu forstod meningen med fælles fredagsmorgenmad.

Smuglet gennem Sahara med eksamenspapirer i tasken

Af: Lasse Højsgaard / lah@dm.dk • Foto: Sara Galbati

Gheb er fast besluttet på at holde fast i sin akademiske faglighed, som han grundlagde i Eritrea og færdiggjorde efter at være flygtet til Danmark. Men det er en vej med mange bump.

I halvandet år har Gheb sendt ugentlige ansøgninger om job for en kandidat i akvatisk videnskab og teknologi, og han har endnu til gode at komme til sin første samtale.

Men han har ikke mistet troen på at få et job, der svarer til hans kvalifikationer.

»Jeg er optimist. En dag skal det nok lykkes«, siger han.

Og når man først har krydset Sahara i en overfyldt lastbil, sejlet over Middelhavet i en båd med vandet sivende ind, været adskilt fra sin kone og fire børn i to år og kæmpet sig gennem en kandidatoverbygning på DTU – ja, så skal der meget til at vælte en omkuld.

37-årige Gheb hedder Ghebrehiwet Yacob og kommer fra Eritrea. Han er en af de relativt få flygtninge, der forsøger at holde fast i sin akademiske uddannelsesbaggrund og bruge den på det danske arbejdsmarked. Derfor var eksamenspapirerne den måske vigtigste del af bagagen, da han forlod sit hjemland.

»Jeg blev uddannet i havbiologi, et fireårigt collestudie. Efterfølgende arbejdede jeg to år ved fiskerimyndighederne med inspektion og dataindsamling. Så min plan var fra starten at finde et land, hvor jeg kunne bygge videre på min uddannelse«, fortæller han.

27 timer i synkefærdig båd

Den lange rejse begyndte i sommeren 2014, da Gheb mistede troen på en fremtid i det totalitære Eritrea, hvor han blandt andet ikke kunne rejse frit fra havnebyen Massawa, hvor han arbejdede, for at se sin kone og børn, der boede hos hans familie i en anden del af landet.

Med penge fra sin bror, der bor og arbejder i Israel, begav han sig ud på den tur, der for afrikanske flygtninge er kendt som »Den centrale middelhavsroute«. For en pris af 1.800 amerikanske dollars blev han samlet op af menneskesmuglere på grænsen til Sudan, og herfra kørte han hele vejen gennem Sudan til det nordlige Libyen i en lastbil med omkring 90 mennesker stuvet sammen

– en tur på fem dage uden andre forsyninger end det, folk selv havde medbragt. Men det værste var stadig tilbage: sejladserne over Middelhavet i en gammel båd overlæsset med 360 mennesker.

»Da vi var midt ude på havet, begyndte båden at tage vand ind, så vi måtte konstant øse, for at den ikke skulle synke. Folk var paniske. Nogle bad til Gud, og nogle af os kæmpede for at holde vandet ude. Vi forsøgte også at ringe til kystvagten og hjælpeorganisationer i Italien, men der kom ingen hjælp«, fortæller Gheb.

Efter 27 timer på havet nåede de den italienske ø Lampedusa, og bønnerne om hjælp blev afløst af takkebønner og glædesråb, husker han.

Kom før flygtningekrisen

På det tidspunkt var Ghebs eneste tanke at nå Europa. Først herefter begyndte han at overveje, hvor han skulle søge asyl. Hans første tanke var England, men så hørte han fra medflygtninge, der var nået til Danmark, og det blev den endelige destination. Menneskesmuglerne bragte ham så langt som til Hamburg. Den sidste del af turen foregik ganske fredeligt med toget til København.

»Vi sad bare i toget hele vejen, ingen spurgte os om noget. I København spurgte vi nogle tilfældige mennesker, hvor flygtninge tog hen, og vi fik at vide, vi skulle til Sandholm. Så tog vi til Sandholm«, fortæller han.

Det var i august 2014, kort tid før flygtningestrømmene fra Afrika og Mellemøsten for alvor tog fart og skabte den store flygtningekrise i Europa. Var Gheb kommet få måneder senere, havde han måske haft vanskeligere ved at komme ind og få asyl, vurderer han selv. Han måtte dog stadig vente 8 måneder i et asylcenter på Stevns, og herefter gik det yderligere næsten halvandet år, før han fik sin kone og fire børn til landet.

Modtaget med åbne arme

I mellemtiden havde Gheb fået bolig i Ringsted, hvor han bor den dag i dag. Han fortæller begejstret om den gæstfrihed, han oplevede, da han kom til byen. En lokal gruppe af foreningen Venligboerne rakte fra starten ud til ham og andre flygtninge og tilbød venlighed og hjælp af forskellig art.

Gheb måtte arbejde hårdt for at lære den danske studieform, hvor studerende selv skal tage initiativ og ansvar for læringen.

→ »Der var en dame – hun kom hjem til mig hver eneste mandag og brugte en time på at tale med mig og lære mig at tale dansk. Det var utrolig pænt af hende«, fortæller Gheb.

En anden kontaktperson hjalp ham med at finde frem til kandidatuddannelsen på DTU Aqua og sende sine eksamenspapirer ind for vurdering af hans uddannelsesniveau, hvilket blev anerkendt som en bachelorgrad. Herfra var vejen banet til den kandidatuddannelse, der hele tiden var hans drøm.

Helt anderledes studieform

Det var dog langt fra nogen nem opgave, han havde sat sig selv på. Et akademisk studie i Danmark og Eritrea er meget forskellige størrelser, måtte han hurtigt erkende.

»En grundlæggende forskel er, at studier i Eritrea er centreret omkring underviseren, der bare fortæller, hvad de studerende skal gøre. I Danmark er de studerende i centrum. De skal selv tage initiativ og være aktive i forhold til studiet. Det havde jeg meget svært ved i starten, og jeg var virkelig i tvivl om, hvorvidt jeg kunne det her. Mine tekniske færdigheder var heller ikke så gode. Så jeg måtte bruge meget ekstra tid for at lære ting og holde trit med de andre«, fortæller Gheb, der yderligere var belastet af den lange rejse fra hjemmet i Ringsted til DTU i Lyngby – to timer hver vej.

Stille og roligt fik han dog arbejdet sig ind i den danske studieteknik. Det lykkedes også for ham at få et studiejob som assistent ved et forskningsprojekt på instituttet. Og i sommeren '20 kunne han afslutte kandidatuddannelsen med et speciale om makrelbestandens opblomstring i danske farvande.

Uddannelse giver ikke opholdstilladelse

Den næste barriere har imidlertid været svært at komme over. Gheb er endnu ikke blevet kaldt til samtale til ét eneste af de mange job, han har søgt. Og han kan naturligvis ikke undgå at spekulere over, om hans afrikanske baggrund er en af grundene til, at han bliver valgt fra.

»På et kursus fik jeg at vide, at det kunne være en idé ikke at sætte foto på mit cv, så der ville blive fokuseret på mine kompetencer, og ikke hvor jeg kommer fra. Det prøvede jeg så. Men senere blev jeg spurgt i jobcenteret, hvorfor jeg ikke havde foto på cv'et. Jeg forklarede hvorfor, men de sagde: Ja, men dit navn viser jo stadig, at du ikke er dansker, så sæt dit billede på alligevel. O.k., så kom det på igen«.

I det lys forstår Gheb godt, hvorfor relativt

mange højtuddannede udlændinge i Danmark arbejder med ufaglærte job.

»Ingen ønsker som udgangspunkt at have lavtlønnede job, men på et tidspunkt er man nødt til at finde en eller anden slags arbejde. Folk ser også på sådan en som mig – jeg har en kandidatuddannelse, men efter halvandet år har jeg stadig ikke noget job. Det skaber ikke meget motivation. Samtidig er der nogle ting i systemet, der trækker i modsat retning. For at få permanent opholdstilladelse skal man have arbejde. Uddannelse er ikke et kriterium. Så folk satser på det, der skaffer dem opholdstilladelse«.

Men Gheb har ikke mistet modet. I øjeblikket arbejder han hos Falck med at teste for corona. Hans kone arbejder også, og hans børn har det godt. Gennem Foreningen Nydansker har han fået en mentor, der har samme uddannelse og arbejder som fiskerikonulent.

»Han er en meget rar fyr, og han vil prøve at hjælpe mig gennem sit netværk. I øjeblikket håber jeg på at få en ansættelse med løntilskud. Og så har jeg fokus på at forbedre mit dansk. Det kan være, det er den faktor, der gør forskellen«.

Systemet prioriterer job frem for uddannelse

Når udlændinge kommer til Danmark, er myndighedernes fokus, at de skal i arbejde hurtigst muligt. Derfor får de ikke tilstrækkelig hjælp til at få brugt deres uddannelseskvalifikationer, siger seniorkonsulent i Foreningen Nydansker.

Historierne om højtuddannede fra 3.-verdenslande, som nu kører taxa eller gør rent i Europa, har man hørt mange gange.

Men problemstillingen er desværre stadig aktuell, selv i Danmark og selv i en tid, hvor arbejdsmarkedet skriger højere og højere på veluddannet arbejdskraft.

For et halvt år siden udarbejdede Fagbladet 3F en opgørelse, der viste, at der i Danmark er 45.000 udlændinge med minimum 3 års universitetsstudier eller anden videregående uddannelse. Halvdelen af disse har arbejde, der slet ikke kræver uddannelse. Og ser man på enkelte nationaliteter som Ukraine, Litauen eller Nepal, er det under 10 procent, der bruger deres uddannelse.

Det er også den oplevelse, seniorkonsulent Sofie Havn Jensen fra Foreningen Nydansker har.

»Nej, tingene er ikke blevet voldsomt meget bedre. Hvis man vil bruge sin uddannelse, er man meget på egen hånd. Men selv når flygtninge eller andre udlændinge får godkendt deres uddannelser, er det min erfaring, at de er dårligere stillet end danskere. De mangler netværk og viden om det arbejdsmarked, de prøver at komme ind på«, fortæller hun.

Arbejdsgivere tager ikke chancen

Samtidig er mange arbejdsgivere usikre på indholdet og niveauet, særligt ved uddannelser fra ikkevestlige lande.

»Arbejdsgiveren ved ikke nødvendigvis, hvad man har lært som civilingeniør fra Syrien, særligt ikke hvis eksamenspapirerne er på arabisk. Så det er en udfordring, der påhviler de enkelte jobsøgende at få forklaret. Og har man så flere kandidater i et felt, er det ikke sikkert, man tager chancen«.

Mange, der kommer med videregående uddannelse hjemmefra, vil gerne supplere med en dansk overbygningssuddannelse. Men det er ikke en løsning, som det danske integrationssystem umiddelbart lægger op til.

»Jobcentre er meget fokuserede på, at udlændinge skal vælge kortest mulig vej til selvforsørgelse. Og den hurtigste vej er ofte ensbetydende med job, der ikke kræver uddannelse«, siger Sofie Havn Jensen, der godt kunne ønske, at Danmark ville lægge sig mere op ad vores naboer i Sverige og Norge.

»Både Sverige og Norge er bedre til at have et spor for dem, der kommer med uddannelse. Jeg kunne godt ønske mig, at det havde større fokus hos danske myndigheder. Det kan være ved at hjælpe med at få uddannelserne godkendt eller hjælpe til at finde supplerende uddannelse«, siger hun. ▀

Detektivarbejde bag uddannelsesvurderinger

Det kan være sin sag at vurdere 40 år gamle eksamenspapirer fra den anden side af jordkloden, fortæller embedsmand i ministeriets vurderingskontor.

Det kan være lidt af et detektivarbejde, når man skal finde ud af, hvad et eksamensbevis fra en skole i Fjernøsten egentlig kvalificerer til i dansk sammenligning. Men Kontoret for vurdering og anerkendelse af udenlandske uddannelser, som ligger i Uddannelses- og Forskningsstyrelsen, har mange års erfaring og kolleger i ministerier over hele verden, der udfører samme opgave. Derfor lykkes det som regel altid at komme med en kvalificeret vurdering.

»Vi har adgang til en hulens masse databaser for uddannelsessystemer over hele verden, og så har vi et forrygende godt internationalt samarbejde. Hvis vi for eksempel skal vurdere et eksamensbevis fra firserne fra en institution i Afrika eller Latinamerika, så kan der jo være sket meget siden dengang. Men så skriver vi ud på mailinglisten, og så sidder der altid en eller anden nørde, der kan fortælle: Ja, der er sket det og det, men uddannelsen var officielt anerkendt og godkendt dengang«, fortæller chefkonsulent Allan Bruun Pedersen.

Flugt kan være »en følsom sag«

Der kan være mange forskellige udfordringer i vurderingsarbejdet. Man skal være sikker på, at eksamensbeviserne er ægte, og det kan være en udfordring i de lande, hvor den samme type uddannelse kan variere i længde og struktur. I nogle tilfælde er ansøgerens dokumenter mangelfulde, og så hjælper kontoret selv med at indhente oplysninger. Men også det kan være en udfordring.

»Hvis man er flygtning, kan det være, man ikke er interesseret i, at vi kontakter myndighederne i hjemlandet, fordi det i sig selv kan være en følsom sag, at man er flygtet. Det spørger vi altid om i skemaet, man skal udfylde«.

Når det ikke er muligt at skaffe ordentlig dokumentation, afgiver kontoret en »vejledende udtalelse«, hvor det fremgår, at det ikke bygger på en konkret vurdering.

Nogle samfund bryder ned

En anden udfordring er at følge udviklingen i de enkelte lande med hensyn til kvaliteten i uddannelsessystemerne. Det kan gå op og ned alt efter samfundsudviklingen.

»Hvis der er lande med systematiske samfundsnedbrud på grund af borgerkrige og andet, så kan det godt afspejle sig ved, at myndighederne ikke har været til stede og kunnet føre opsyn med uddannelserne. Ligesom der også stadig kan være folk med fine uddannelser fra de lande. Så vi ser meget på, hvad vurderingskontorer i andre lande gør. Lige nu er der naturlig fokus på Afghanistan, og vi har lige holdt et nordisk møde om det«, fortæller Allan Bruun Pedersen.

Kontoret for vurdering og anerkendelse af udenlandske uddannelser afgav i 2020 små 4.000 vurderinger og udtalelser.

Nyt studie sætter diskrimination på formel

Diskrimination, fordomme og polarisering i samfundet. Det er blandt de fænomener, som en ny matematisk-økonomisk teori kan sætte tal på.

Når du tænker på forskning i diskrimination, tænker du måske især på humanistiske og sociologiske teorier. Men sådan behøver det ikke at være. Et nyt studie har opstillet en matematisk model, der kan sætte helt konkrete tal på, hvordan der kan blive diskrimineret i en ansættelsesproces.

»Det er meget håndgribeligt, det er testbart, og det giver en nyttig ny måde at tænke diskrimination på. Vi har så at sige konstrueret en maskine med matematik, som alle kan se ind i og anvende«, siger en af forskerne bag studiet, Mogens Fosgerau, der er professor i økonomi ved Københavns Universitet.

Modellen skal først og fremmest skabe en større forståelse for, hvad diskrimination egentlig er, og hvordan det kommer til udtryk i virkeligheden. Når et fænomen kommer på formel, bliver det lettere at tænke over. Og så giver en formel også mulighed for at teste de hypoteser, vi har om diskrimination. Sker de ting faktisk, som vi tror? På den måde kan den matematiske tilgang bidrage med noget særligt til diskussionen om diskrimination, mener Mogens Fosgerau.

4 typer diskrimination, der kan sættes på formel

Mogens Fosgeraus forskning kan identificere følgende typer af diskrimination gennem tal:

- **Selvopfyldende profetier.** Hvis en gruppe ansøgere ikke søger at kvalificere sig, fordi de på forhånd ved, at de forventes at være dårligt kvalificerede og derfor ikke vil komme i betragtning til ansættelse.
- **Præferencebaseret diskrimination.** Hvis man fx diskriminerer, fordi man foretrækker unge ansøgere frem for ældre, mænd frem for kvinder osv.
- **Informationsbaseret diskrimination.** Hvis man diskriminerer, fordi man har ansøgere, der er mere omkostningstunge at screene, fx fordi de kommer fra et andet land/en anden kultur.
- **Diskrimination baseret på social kapital.** Hvis ansøgere med en bestemt social baggrund har bedre mulighed for at kvalificere sig, fx ansøgere, der kommer fra et akademisk hjem.

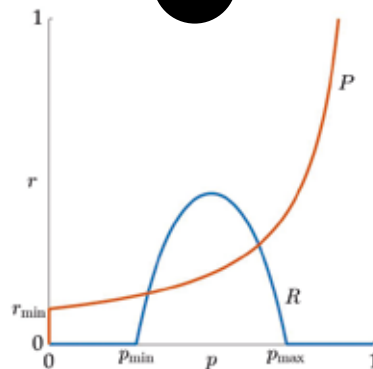

Sådan fungerer modellen

En virksomhed skal ansætte en ny medarbejder, men ved ikke, hvem af ansøgerne der er dygtige. Det er nemt at aflæse en ansøgers type ud fra fx cv, køn, etnicitet, tøjstil og sprog. Derudfra kan virksomheden bedømme sandsynligheden for, at en ansøger er noget værd. Det kan aflæses på figurens x-akse (p).

Virksomheden siger umiddelbart nej tak til alle ansøgere, hvis type placerer dem til venstre på akse. Det er ikke umagen værd at bruge kræfter på at finde de dygtige blandt dem. På samme måde siger virksomheden umiddelbart ja tak til alle ansøgere til højre på akse. Det er ikke umagen værd at bruge kræfter på at sortere de dårlige fra. I det midterste interval kan det betale sig for virksomheden at bruge kræfter på ansøgerne, for eksempel ved at indkalde til samtale.

Den blå kurve viser på y-aksen, hvor mange kræfter virksomheden bruger på at forsøge at skelne, hvilke ansøgere der er dygtige. Jo flere kræfter virksomheden bruger, jo mere sikker bliver den, men aldrig helt sikker.

Før ansøgerne søger jobbet, skal de afgøre, hvor meget de vil arbejde på at blive dygtige. Ansøgerne ved, hvordan de vil blive vurderet af firmaet. Jo bedre firmaet er i stand til at skelne dygtige fra udygtige ansøgere, jo flere lektier laver ansøgerne. Det er den røde kurve.

Hvor kurverne krydser hinanden, er både virksomhedens og ansøgenes forventninger opfyldt, og situationen er stabil, der er ligevægt. Nogle typer ansøgere kan blive fanget i en dårlig selvopfyldende profeti, ligevægten ved $(0,0)$. De laver slet ingen lektier, og derfor er ingen af dem dygtige. Det ved virksomheden, som derfor automatisk giver afslag til alle den type ansøgere. Resultatet er, at ingen af ansøgerne vil forberede sig. De ved, ganske rigtigt, at de aldrig vil blive ansat. Det gælder også den anden vej rundt: I nogle grupper bliver mange dygtige, derfor bliver de fleste ansat. Arbejdsgiveren gør en indsats for at finde de dygtige, og derfor kan det betale sig at lave lektier. De er landet i en god ligevægt.

»Jeg underkender på ingen måde de mere kvalitative tilgange til diskrimination. De kan også noget. Men for nogle kan det næsten virke ubehageligt, at man gør et emne som diskrimination til noget konkret og håndgribeligt og det synes jeg er forkert«.

Ny forståelse af beslutninger

At Mogens Fosgerau er i stand til at sætte diskrimination på formel, skyldes bl.a. en ny økonomisk teori om *rational uopmærksomhed*. Teorien opbløder en af de allerældste økonomiske antagelser, nemlig den at vi som mennesker er rationelle og fuldt ud oplyste, når vi træffer en beslutning.

Hvis du for eksempel gerne vil købe en bil, antager man inden for de klassiske økonomiske teorier, at du allerede

ved, hvad den samme model koster hos de konkurrerende bilforhandlere, og at du ved, hvad de enkelte biler på markedet kan tilbyde i forhold til hinanden, så du i sidste ende træffer den bedst mulige beslutning.

»Alle ved, at sådan er det selvfølgelig ikke. Men man er nødt til at komme med en antagelse om forbrugers opførsel for at kunne komme med forudsigelser, og denne her antagelse er tæt nok på sandheden til, at den kan bruges til rigtig meget«, forklarer Mogens Fosgerau.

Inden for teorien om rational uopmærksomhed antager man imidlertid, at du bruger den optimale mængde tid på at skaffe information, før du træffer en beslutning. Du ved ikke alt om bilen, du skal købe, men har foretaget en pas-

sende mængde research før købet. For tid er også en ressource, og hvis du skulle undersøge alt om bilmærkernes kvaliteter og alle bilforhandlernes priser, ville det i sig selv være et fuldtidsarbejde, der ikke står mål med det, du potentielt kan spare ved det optimale køb.

Det kan lyde som en banal betragtning, men ved at gentænke nogle af de grundlæggende tanker bag økonomi åbner man også op for en række nye måder at tænke på – for eksempel i forhold til diskrimination.

»Pludselig bliver der plads til, at forbrugeren har fordomme, fordi han ikke er fuldt oplyst. Eller måske rettere »forhåndsforventninger« for at bruge et mindre værdiladet ord«, siger Mogens Fosgerau. ■

Kampen om jorden

Vi mangler arealer som svarer til Skåne, Halland og Blekinge, hvis vi skal have plads til flere mennesker, bygmarker til øl, marker til svinefoder, plads til vindmøller, solcelleparker, friluftsliv, gode udsigter over havet, mere vild natur, vådområder, urørt skov og skovdrift med træ til grønt boligbyggeri.

Hvordan kan vi sikre, at der bliver mindre kamp og mere omtanke, når vi fordeler Danmarks jord? Hvordan gør vi, og hvem træffer de svære beslutninger?

Programpunkter

- Hvad kan og vil vi i BIO?
- Hvordan revitaliserer vi dansk politik og beslutningerne om arealanvendelse?
- Hvor er politikken for brugen af de danske arealer?
- Skal dansk landbrug producere på mindre jord?
- Hvordan får naturen mere plads
- er biodiversitet den nye joker?
- Kan konflikter om arealernes anvendelse løses via planlægning og samarbejde på tværs af interesser?
- Skal politikerne styre arealanvendelsen og samtidig sikre kompenserende foranstaltninger?

1. april 2022 kl. 10-15
Fællessalen på Christiansborg,
København

**Tilmeld dig via
dm.dk/kampenomjorden**

**BIO er et fagligt
hjemsted for dig,
der arbejder
med fødevarer,
natur og miljø**

BIO

Kan jeg bruge min efterløn på pension?

Spørgsmål fra medlem

Jeg har fået tilbudt fra a-kassen, at jeg kan få mine efterlønsbidrag udbetalt skattefrit. Jeg har ikke brug for penge, som var planlagt til pensionen. Har jeg mulighed for at indbetale beløbet til min pension? Og kan det passe, at jeg igen får fradrag for det?

Hans Henrik Andersen

Svar fra AkademikerPension

Kære Hans Henrik

Ja, du kan godt vælge at indbetale beløbet til pension, og du kan få fuldt fradrag for indbetalingen. Der er dog nogle fradragsgrænser, afhængigt af hvilke pensionsprodukter du vælger.

Min klare anbefaling vil derfor være at ringe eller skrive til os, så vi kan sikre dig den rigtige løsning.

Kenneth Petersen,
markeds- og kundechef
i AkademikerPension

Send dit spørgsmål til
kep@akademikerpension.dk

PH.D.-STIPENDIER

INDEN FOR UDDANNELSESFORSKNING MED FOKUS PÅ FOLKESKOLEN

Ph.d.-rådet for Uddannelsesforskning uddeler i 2022 32,6 mio. kr. til ph.d.-stipendier indenfor uddannelsesforskning rettet mod folkeskolen.

Der er ansøgningsfrist 25. maj 2022 kl. 12.00.

Ph.d.-projekterne skal have fokus på praksisrelevant forskning i den danske folkeskole og være organiseret i et samarbejde mellem professionshøjskoler og universiteter. De ph.d.-stipendiater, der uddannes, skal både under uddannelsen og efterfølgende kunne undervise på professionshøjskolerne og indgå i forskning og udvikling i professionsfeltet.

Ph.d.-projekterne kan omfatte problemstillinger vedrørende specifikke fags didaktik såvel som almene didaktiske og pædagogiske emner. I 2022 vil Ph.d.-rådet se med særlig interesse på ansøgninger inden for følgende områder:

- Fagernes didaktik og undervisningsudvikling, for eksempel i forhold til sprogfag, praktisk-musiske fag og teknologiforståelse, samt evalueringsformer, test og prøver
- Klassefællesskaber, normer og inkluderende læringsmiljøer og "mellemløser"
- Skoleudvikling, rammer, organisation, ledelse og samarbejde (herunder tværprofessionelt, og forældresamarbejde)
- Elevers medbestemmelse, demokratiske dannelse og trivsel
- Diversitet og ulighed
- Uddannelse for bæredygtighed (klima, socialt, kulturelt)

Ansøgninger på tværs af temaer og inden for andre områder vil også være velkomne.

Se hele opslaget på Ph.d.-rådets hjemmeside
www.phdraadetforuddannelsesforskning.dk

SCHOOL OF BUSINESS AND SOCIAL SCIENCES
AARHUS UNIVERSITET

Ph.d.-stillinger på Aarhus BSS Aarhus BSS Graduate School

Aarhus BSS er et af Aarhus Universitets fem fakulteter. Her har vi samlet de erhvervs- og samfundsvidenskabelige forskningsområder i en række stærke og internationale forskningsmiljøer. Mere end 250 ph.d.-studerende er i dag indskrevet på Aarhus BSS Graduate School, og hvert år starter mere end 60 studerende fra hele verden. En ph.d.-uddannelse kvalificerer dig til en karriere i enten den akademiske verden eller i den private eller offentlige sektor.

Aarhus BSS Graduate School opslår nu en række ph.d.-stipendiater med start ved semesterstart den 1. september 2022. Læs mere om vores ph.d.-programmer og se det fulde stillingsopslag på bss.au.dk/blivphd, hvor du også kan finde link til ansøgningsformularen og læse mere om Aarhus BSS og Aarhus BSS Graduate School.

ANSØGNINGSFRIST
3. februar 2022

ANSØGNINGSLINK
bss.au.dk/blivphd

Fra borgmester til socialt bydelsarbejde:

»Da jeg stoppede, kunne jeg mærke, hvor meget det ansvar havde fyldt«

Sofie Valbjørn skal som projektchef styrke boligområde med 6.000 indbyggere.

Også borgmestre bliver en dag »almindelige« mennesker, der skal finde lønarbejde. For Sofie Valbjørn, der netop er fratrådt som Fanøs – og partiet Alternativets eneste – borgmester, bliver det som projektchef for bydelsprojektet 3i1 i Esbjerg. Her får hun brug for både sin uddannelsesbaggrund som socialantropolog og sin borgmestererfaring.

3i1 er et løbende projekt, der har til formål at styrke en række almennyttige boligområder i Esbjerg i forhold til tryghed, uddannelse, beskæftigelse og social sammenhængskraft.

»Det er meget anderledes end at være borgmester, men der er også ligheder. Noget, jeg var meget optaget af som borgmester, var at flytte magten over til borgerne og skabe borgerinddragelse. Og det er også noget, vi arbejder med her«, fortæller hun.

Projektet har et sekretariat på 9 medarbejdere, som arbejder med forskellige aktiviteter, der bidrager til målene. Én arbejder for eksempel med at gøre flere unge aktive i de lokale idrætsforeninger og for norges vedkommende også skaffe fritidsjob i foreningerne.

Sofie Valbjørn er kandidat i socialviden-

skab fra RUC og har selv arbejdet med kommunalt integrationsarbejde. Hendes opgave i 3i1 bliver primært at få strukturet aktiviteterne og sikret ordentlig sammenhæng med helhedsplanen. Og så regner hun med at kunne inddrage andre partnere og skabe samarbejder, der kan hjælpe projektet.

»I en lille kommune som Fanø kan vi ikke meget selv, og jeg fandt hurtigt ud af, at vi var afhængige af bidrag fra borgere og erhvervslivet. Så samarbejde er noget, jeg er blevet rigtig god til«.

Selv om boligområdet, hun arbejder med, med sine 6.000 indbyggere er dobbelt så stort som Fanø, ser hun alligevel frem til et job, hvor hun kan tillade sig at stemple helt ud en gang imellem. Det kan en borgmester nemlig ikke.

»Som borgmester har man det sidste ansvar. Man er altid opmærksom, hvis det begynder at blæse – kommer der en stormflod? Eller hvis nogle skriver kritisk på Facebook – kommer der en shitstorm? Når man er i det, tænker man ikke over det. Men da jeg stoppede, kunne jeg godt mærke, hvor meget det ansvar egentlig havde fyldt«.

Nyt job

Flere gange om ugen opdateres akademikerjob.dk med nye og relevante akademikerjobs. Vi har udvalgt et par af de nyeste her og du kan gå ind på hjemmesiden og indtaste quicknummeret i søgefeltet for at læse mere om stillingerne.

Når du alligevel er på akademikerjob.dk så tag et kig på de mange andre spændende jobs der ligger der og husk også at oprette en jobagent. Så får du automatisk besked næste gang der er et job som er særligt relevant for dig.

Brug for en ny kollega?

Så husk at DM tilbyder en række forskellige jobløsninger. Du kan f.eks. annoncere i DM Akademikerbladet og herved komme i kontakt med de 67.000 læsere (ifl. Gallup) eller du kan indrykke en annonce på akademikerjob.dk som hver måned besøges af 25.000 brugere.

Send os en mail på ajob@dmfnet.dk eller ring 7022 4088 for at høre mere om dine muligheder.

Udvalgte jobs

Tilsynschef til Socialtilsyn Hovedstaden

Frederiksberg

Frederiksberg Kommune

Ansøgningsfrist: 03/02-2022

Quicknr.: 83228827

AKKREDITERINGS- OG KVALITETS-SIKRINGSMEDARBEJDER TIL AALBORG UNIVERSITY BUSINESS SCHOOL

Aalborg

Aalborg Universitet

Ansøgningsfrist: 06/02-2022

Quicknr.: 83229248

Vil du være med til at styrke dansker-nes mentale sundhed?

Ballerup

Velliv Foreningen

Ansøgningsfrist: 07/02-2022

Quicknr.: 83217045

Professor of Experimental Physics in Amorphous and Soft Materials

Roskilde

Roskilde Universitet

Ansøgningsfrist: 16/02-2022

Quicknr.: 83121068

DM Kongres

2022

Nu har du mulighed for at sætte præg på din fagforening i de kommende tre år og melde dig som kongresdelegeret eller suppleant for perioden 2022-2025.

Kongressen vil byde på spændende oplæg, workshops og drøftelser om DM's overordnede politiske profil, arbejdsprogram m.m. Samtidig får du muligheden for at møde andre engagerede DM medlemmer.

Se det foreløbige program for kongressen og tilmeld dig på dm.dk/kongres

11.-12. juni 2022

**CPH Conference
- en del af DGI Byen**

22,5 procent grønne investeringer

AkademikerPension har en ambition om at være Danmarks mest ansvarlige pensionskasse, og vi hæver nu vores klimamål til næsten det dobbelte.

Det betyder, at 22,5 procent af vores investeringer skal være grønne i 2030. Det svarer til næsten 50 milliarder kroner.